

ПРОТОКОЛ

№ 562

гр. Варна, 31.03.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, X СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Геновева Илиева

при участието на секретаря Славея Н. Янчева
Сложи за разглеждане докладваното от Геновева Илиева Гражданско дело № 20223100102548 по описа за 2022 година.
На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Ищцата И. К. Т., редовно призована, явява се лично и се представлява от адв. Б. Б., редовно упълномощен и приет от съда от днес.

Ответницата В. – Л. К. Г., редовно призована, не се явява. Представлява се от адв. М. Р. и адв. Светлин Т., редовно упълномощени и приети от съда от днес.

Вещото лице П. Х. Т., редовно призован, явява се лично.

Вещото лице Т. К. А., редовно призована, явява се лично.

Свидетелят Е. И. В., редовно призован по телефона, явява се лично.

Свидетелят М. Д. П., редовно призован по телефона, явява се лично.

СЪДЪТ ИЗВЪРШИ справка с личните карти на ищцата И. К. Т. и свидетелите Е. В. и М. П., след което им върна същите.

Адв. Б.: Да се даде ход на делото.

Адв. Р.: Да се даде ход на делото.

Адв. Т.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

Адв. Б.: Поддържам исковата молба. Оспорвам наведените фактически твърдения в отговора. Твърдя, че причинените болки и страдания от страна на моята доверителка са причинени именно на посочената дата вследствие на неправомерно поведение от страна на В. – Л. К. Г., като сме предявили иск за имуществени и неимуществени вреди. Нямам възражения по проекта за доклад на делото. Няма да налагам нови фактически твърдения. Само ще кажа, че ще представя нови медицински документи.

Адв. Р.: Оспорвам исковата молба. Поддържам подадения отговор. Запознати сме с проекта за доклад. Желая да допълним фактическите твърдения във връзка със случая от 26.01.2018 г. като навеждаме следните допълнителни твърдения, че доверителката ми на посочената в исковата молба дата и място е имала уговорка със съпруга си да се срещнат, за да му бъде предадено детето, което е било при ответницата. Тъй като той не е спазил постигнатата между тях уговорка, при срещата им клиентката ми е изразила категоричното си несъгласие да му предостави детето, което е било при нея и е изразила желание да вземе детето, което той е довел с автомобила си и с новата си приятелка – ищцата, пред жилищния блок. Това нейно желание е било свързано със слизване пред жилищния блок и в момента, в който тя е направила опит да вземе детето си от колата, за да го отведе в дома си, е срещнала яростната съпротива на ищцата, която е държала детето. Ответницата, водена от желанието си да преустанови тези неправомерни действия се е стигнало до спречкване между ищцата и ответницата и за да преустанови агресивните действия на ищцата, ответницата – нашата клиентка е употребила и сила. Възможно е при това спречкване да са се получили и тези увреждания, за които има данни в медицинското свидетелство. Категорично клиентката ми отрича, каквото и да е дърпане на главата и косата на ищцата, което да е довело до тези увреждания, които ищцата твърди.

Причините тези твърдения да не ги изложим в отговора по чл. 131 от ГПК са, че сме приели минимистичия подход да отречем твърденията на ищцата. Счели сме това за правилната процесуална позиция, която следва да съблюдаваме в процеса и смятахме чрез свидетели да опровергаваме твърденията на ищцата, което автоматически означава и положително да установяваме фактите, които и сега навеждаме. След като се запознахме с Вашия проект за доклад конкретизираме, уточняваме и допълваме твърденията си в изложената от нас посока.

Адв. Т.: Навели сме общото твърдение, че уврежданията не са получени по описания в исковата молба начин и не са с тези характеристики, т.е. има фактически твърдения. Непосредствено след преустановяване на контакта между И. и В., на В. е нанесен побой от нейния съпруг, за което ще представим доказателства. Веднага я е издърпал от колата и я е набил. Молим тези твърдения да бъдат конклудирани в доклада.

Адв. Р.: В тази връзка водим един свидетел допълнително за установяване на тези

твърдения, който е пред залата.

Адв. Б.: Оспорвам така изложените нови твърдения, които не фигурират в отговора на исковата молба. Ние сме изложили твърдения относно това, че на въпросната дата всъщност е имало уговорка за взимане на двете деца в режим на свиждане и при взимането на второто дете, което е било в дома на ответницата, всъщност разбирайки, че другото дете е с моята доверителка в колата, следва нападението от страна на ответницата В. Г. по отношение на нея с изложените твърдения.

Адв. Р.: В момента, в който доверителката ми е изявила желание да вземе детето и е тръгнала да го вади от колата е била обект на неправомерна агресия от ищцата, която със сила и с удари по отношение на доверителката ми се е опитала препятства и да осуети вземането на детето и като рефлексия и в отговор на тази проявена агресия и с цел преустановяването ѝ доверителка ми е възможно да е нанесла и удари по ръцете и по горната част на тялото на ищцата, но те са били насочени не към причиняване на травматични увреждания, а единствено и само към преустановяване на агресията, проявена от ищцата и преустановяване на нейните действия по неправомерно задържане на детето в автомобила. Категорично отричаме да е имало такова дърпане на косата, усукване на врата, каквото се твърди в исковата молба.

Адв. Б.: Не е спорно, че по време на инцидента е присъствал само Д. Т. и двете малки деца.

Адв. Р.: Няма спор по този въпрос. Присъствали са Д. Т., детето на ищцата и детето на ответницата.

Съдът намира, че следва да обяви за окончателен изготвения проект за доклад без да допълва същия с твърденията, направени в днешното съдебно заседание от страна на ответника, съобразявайки точка 4 от Тълкувателно решение № 1/2013 г. на Общото събрание на Гражданската и Търговската колегия на ВКС, тъй като тези твърдения са били известни на страната и същата е била длъжна да ги заяви в срока за отговор. Като не е направила това, тези твърдения следва да се считат преклудирани.

Също така в изготвения проект за доклад съдът е допуснал техническа грешка, като е посочил, че И. Т. и Д. Т. са родители на децата В. и К., както и че В. Г. е съпруга на Д. Т., която грешка следва да бъде отстранена.

Адв. Б.: В. Г. не е съпруга и никога не е била съпруга, те са били в съжителство, от което имат двете деца.

Предвид гореизложеното, **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И:

ОБЯВЯВА ЗА ОКОНЧАТЕЛЕН изготвения доклад, като коригира допуснатата техническа грешка и на основание чл. 146 от ГПК пристъпва към

ДОКЛАД НА ДЕЛОТО:

В исковата си молба, И. Т. твърди, че В. – Л. Г. и Д. Т., са родители на две деца близнаци – В. и К..

Към настоящия момент, И. Т. е съпруга на Д. Т. и от брака им, също е родено едно дете.

Твърди се, че на 26.01.2018г. В. – Л. Г. е нанесла на И. Т. побой в собствения на ищеца автомобил, паркиран пред дома на ответника, находящ се в гр. Варна, ул. “М.С.” № 6.

В него, на седалката до водача, била седнала И. Т. с поставен предпазен колан, а на задната седалка собственото на ищеца дете и детето В.. Д. Т. се качил да вземе другия си син К. от дома на неговата майка.

Докато изчаква съпруга си, около 16:40 ч., чувайки крясъци и оглеждайки се, внезапно в колата на задната седалка нахлула В. – Л. Г.. В момента, в който се обърнала да види кой влиза в автомобила, била ударена с юмрук в лицето от ответника. От изпитаната силна болка навела главата си напред, но била хваната за косата от В. – Л. Г., която издърпала силно главата □ към седалката, в резултат на което врата □ се изкривил на 180 градуса, а гръбначният стълб се усукал. Със свободната си ръка ответникът продължил да нанася удари с юмрук в областта на главата.

Внезапно появилият се Д. Т. се опитал да изведе от автомобила В. – Л. Г., но в резултат на силата, с която той дърпал нея, а тя съпругата му, ответникът отскубнал цял кичур коса. За нанесения й побой били уведомени органите на МВР.

В същия ден в отделение „Съдебна медицина“ в МБАЛ СВЕТА АННА – ВАРНА ЕАД, са удостоверени травматични отоци по окосмената част от главата, кръвонасядания в областта на лицето, контузия на шията и лявата длан. На следващия ден, ищецът получил вагинално кървене от силния стрес и потърсил лекарска помощ.

В периода от 26.01.2018г. до 29.01.2018г. /вкл./, ищецът изпитвал силни болки в областта на врата, изтръпване и пареза на горните крайници, които го заставили да посети спешния център в МБАЛ СВЕТА АННА – ВАРНА ЕАД. Била хоспитализирана до 05.02.2018г. и и била поставена медицинска яка. В хода на проведено лечение е поставена диагноза „травма на нервни коренчета в шиен отдел“.

Две седмици след изписването й, И. Т. продължила да изпитва силни болки, а

горните ѝ крайници били изтръпнали. В периода от месец март до месец октомври 2018г. /вкл./ провеждала рехабилитационни процедури с краткотраен ефект на облекчаван на болката е. Рехабилитация и терапевтични процедури са провеждани и през 2019г., и през 2020г.

През бременността ѝ през 2020г., продължила да изпитва силно болки в областта на шията и в крайниците, а ръцете ѝ били парализирани. Състоянието ѝ наложи изготвяне на рентгенови снимки и прием на обезболяващи през целия период.

След раждането, през 2021г. състоянието ѝ останало непроменено. През месец март същата година и е поставена диагноза „синдром на карпалния канал.“ Проведената физиотерапия не довела до значително подобрене на състоянието ѝ.

В периода от лятото на 2022г. до месец септември същата година, ищецът не е могъл да се движи нормално. Движенията на долните крайници били ограничени. Последвало провеждане на механотерапия, раздвижване и масажи.

След проведено изследване с ядрено-магнитен резонанс са установени ограничени дегенеративно костно-мозъчни промени, начална спондилоза и спондилоартроза, както и дискова херния.

След консултации със специалисти, ищецът е посъветван да се подложи на операция, тъй като съществува риск от инвалидизиране.

Така, на 24.10.2022г. в клиника в гр. Чорлу, Република Турция била извършена операция, при която е поставен титаниев имплант. Стойността ѝ от 7 904, 15 лв. е изцяло заплатена от ищеца. Интервенцията е наложила изваждане на гръкляна и гълтача за достигане на прешлените С 5 и С 6, което е възпрепятствало приема на храна и напитки за период от две седмици. Последвал е едномесечен период на обездвижване, чрез носене на яка.

Проведеното изследване с ЯМР след операцията е установило постоперативни промени, стеноза на спиналния канал с дискови хернии и шийни радикулопатии, налагащи и изискващи провеждане на физиотерапия през целия живот на ищеца, възстановяване на отпуснатите нерви години наред и все още съществуващо увреждане на гръбначния стълб.

Поддържа се още, че нанесеният побой, освен продължителни болки, страдания и неудобства, нарушил психичното здраве на ищеца, който изпаднал в състояние на депресия, налагащо прием на успокоителни и консултации с психолог за продължителен период от време. Разстроил съня му и провокирал чувство на срам и унижение от обстоятелството, че побоят е извършен пред собственото му дете, което било стресирано и ужасено, страх при свободно придвижване на вън и страх да не бъде нападнат отново в лек автомобил. Оставеният при операцията белег в централната част на шията създал усещане за грозота.

Причинената болка лишила ищеца от възможността да упражнява професията си. Побоят, извършен от бившата приятелка на настоящия ѝ съпруг разстроило брачните отношения, в резултат на което последвала фактическа раздяла, непосредствено след инцидента.

Наред с обезщетение за неимуществени вреди, ищецът И. Т. претендира и заплащането на обезщетение за имуществени вреди в размер на заплатената операция в Република Турция, стойността на ЯМР и изготвянето на запис на изследването на диск и извършен превод.

Твърди се, че така причинените вреди се намират в причинно – следствена връзка с противоправното поведение на ответника, който дължи тяхната обезвреда.

В срока по чл. 131 ГПК, ответникът В. Г. е депозирал писмен отговор, в който оспорва предявените искове по основание, поради отсъствие на елементите от фактическите им състави и техния размер.

Оспорват се твърденията, че на посочената дата и място е имало физическо съприкосновение между двете жени по начина, описан в исковата молба, в резултат на което са нанесени сочените травматични увреждания, че състоянието □ по-късно се е влошило, както ѝ, че е изпитвала силни болки и е получила пареза на крайниците.

Излага се, че ищецът е с вродена идиопатична ювенилна сколиоза. По-късно е установено костно заболяване в областта на големите пръсти на ходилата и придружаващи заболявания – травми на китката и дланта и увреждане на междупрешленните дискове в шийния отдел.

Претърпените болки, страдания и неудобства са резултат на хронични прогресивни дегенеративни заболявания на гръбначния стълб, гръбначните прешлени и междупрешленните дискове, датиращи от преди месец януари 2018г., което състояние е заставило ищеца да търси периодично медицинска помощ в периода от 2020г. до 2022г. Тези заболявания и упражняваната от И. Т. професия на козметик, в крайна сметка са довели до дискова херния, наложила по-късно и оперативна намеса. Патологичните находки, констатирани от лекари сочат настъпили поетапно и постепенно проявили се болестни изменения в гръбначния стълб.

В периода от месец февруари 2018г. до месец април 2021г., ищецът не е търсил медицинска помощ във връзка с оплаквания в шийната област. Състоянието му е позволило да се омъжи, да роди дете и да полага труд като козметик, което сочи на отсъствие на сериозни здравословни проблеми.

През месец март 2021г. е установен синдром на карпалния тунел, което заболяване се дължи на механично притискане и възпаление на карпалните кости и сухожилия, състояние, придружено от болки в торакалния, а не в шийния отдел на гръбначния стълб, което изключва възможността изпитаните неудобства да са резултат от засягане на шията.

През месец април 2021г. на ищеца е поставена диагноза „плексит.“ Установените дегенеративни изменения на шийния отдел нямат травматичен характер, а се дължат на прогресиращи хронични заболявания на гръбначния стълб, неустановени при приемането ѝ в болнично заведение през месец януари 2018г.

През лятото на 2022г., установената дискова херния и дегенеративно костно-мозъчните промени със спондилоза и спондилоатроза, са хронични и не са били актуални към момента на сочения инцидент през януари 2018г.

Целта на направената операция през 2022г. в клиника в Република Турция, е била да се отстранят последиците от появилата се херния в шийния отдел, което състояние на ищцата няма отношение към травмата на врата, която се твърди да е получена по време на инцидента и нанесена от ответника.

Обстоятелството, че в периода от 2014г. до 2022г., И. Т. е полагала труд като козметик, налагащо продължителен период на стоене и работа с ръцете, сочи от една страна, че състоянието ѝ не е било така тежко, поне до есента на 2022г., както се поддържа, а от друга, че влошаването, е резултат от хроничните заболявания и упражняваната професия.

Поддържа се още, че предявените искиове са ответна реакция по повод заведени от ответника, като законен представител на децата си на искиове по чл. 150 СК и искиове по чл. 135 ГПК, последният насочен срещу безвъзмездна сделка, с която Д. Т. се е разпоредил с недвижим имот, за да не плаща издръжка на двете си деца с установен аутизъм.

В условие на евентуалност, при доказване на основанието на исковите, се настоява, че претендираното обезщетение за неимуществени вреди не е съобразено с вида и характера на уврежданията и с обществено –икономическата обстановка. Релевирано е и възражение за погасяване по давност на вземането за законна лихва върху търсените суми за периода от 26.01.2018г. до 06.12.2019г.

ПО РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА ДОКАЗАТЕЛСТВЕНАТА ТЕЖЕСТ:

В тежест на ищеца И. Т. е да установи при условията на пълно и главно доказване следните кумулативно дадени предпоставки по исковите по чл. 45 ЗЗД, а именно, че на 26.01.2018г. В. – Л. Г. е нанесла на И. Т. побой в собствения на ищеца автомобил, паркиран пред дома на ответника, находящ се в гр. Варна, ул.“М.С.“ № 6, в резултат на което е получила травматичните увреждания, посочени в медицинското удостоверение, издадено в същия ден и вагинален кръвоизлив, че по-късно установените увреждания на гръбначния стълб и шийните прешлени, са резултат от получената травма на врата и гръбначния стълб през месец януари 2018г., вида на вредите и техния размер.

В тежест на ответника В. –Л. Г., е да установи, че ищецът е с вродена идиопатична ювенилна сколиоза, датираща от преди месец януари 2018г., че влошаване на състоянието му, е резултат от заболявания, които имат хроничен произход и са резултат и на упражняваната от ищеца професия в периода от 2014г. до 2022г.

Адв. Б.: Не се противопоставям да се приемат представените с исковата молба и

отговора писмени документи.

Адв. Т.: Още с отговора на исковата молба сме направили възражение да бъдат приети два документа, представени с исковата молба, а именно: две бележки, представени от Медицински център „Кехайови“ от 29.11.2022 г. и бележка от управителя на Медицински център „Торкс“ ЕООД от 30.11.2022 г. За нас тези бележки обективират свидетелски показания, дадени в неустановената от закона форма и ред. Те не удостоверяват конкретни процедури, техния вид, продължителност и място на извършване, а всъщност удостоверяват гласните доказателства на съставилите документите лица, че в определен период И. Т. е посещавала тези центрове. Това са свидетелски показания и изрично се противопоставяме да бъдат приемани въобще тези писмени документи.

Адв. Б.: Считам, че оспорването е неоснователно. Бележката или удостоверение, какво е названието няма значение, то удостоверява един факт, а именно, че действително в това лечебно заведение моята доверителка за периода от 2019 г. до 2020 г. е посещавала процедури – масажи.

Що се отнася до направлението, то съдържа действителна анамнеза като във всяко направление, каквото издават медицинските органи, когато снемат анамнеза относно това, кое лице, за какво отива при тях и какви са неговите оплаквания. И двата документа са относими и моля да оставите без уважение възраженията на колегата.

Съдът намира, че следва да приобщи към доказателствата по делото всички писмени документи представени от страните, с изключение на тези, които са посочени в Определение № 191/17.01.2023 г. по реда на чл.140 от ГПК, както и бележка от Управителя на „Торкс“ ЕООД, която действително обективира свидетелски показания, дадени в писмена форма.

Водим от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като доказателства по делото, представените с исковата молба и уточняващата молба копия на писмени доказателства, както следва: Медицинско удостоверение № 29/2018 г. /контролен преглед/-2л.; Медицинско удостоверение № 12/2018 г.-2л.; Амбулаторен лист № 46/28.01.2018 г.-2л.; Лист за преглед на пациент в КДБ/Спешно отделение № 653/30.01.2018 г.; Допълнителен лист към лист за преглед на пациент в КДБ/СО; Искане за рентгенологично изследване от 30.01.2018 г.; Епикриза изх. № 1902/05.02.2018 г.; Медицинско удостоверение № 29/2018 г. /контролен преглед/-2л.; Амбулаторен лист № 482/10.02.2021 г.; Рентгеново изследване на Торакални и Лумбални прешлени – фас от 11.02.2021 г.; Амбулаторен лист № 647/11.02.2021 г.; Амбулаторен лист № 772/08.03.2021 г.; Етапна епикриза от 08.03.2021 г.; Лист за преглед на пациент в КДБ/СО № 2936/19.04.2021 г.; Рентгеново изследване на Шийни прешлени от 21.04.2021 г.;

Амбулаторен лист № 6439/27.09.2022 г.; Лист за преглед на пациент в КДБ/СО № 9566/29.09.2022 г.; ЯМР на цервикален гр. отдел амб. № 3229/10.10.2022 г.; Амбулаторен лист № 22284A057F96/11.10.2022 г.; Амбулаторен лист № 22286C05D424/13.10.2022 г.; Медицинско направление/искане за: от 17.10.2022 г.; Амбулаторен лист № 2229010944F7/17.10.2022 г.; Амбулаторен лист № 22291404E98A/18.10.2022 г.; Амбулаторен лист № 22292B016E23/19.10.2022 г.; Епикриза Протокол № 2305169/24.10.2022 г.-4л. – превод от турски език; Епикриза Протокол № 2305169/24.10.2022 г.-4л. – на турски език; Епикриза Протокол № 2305169/447513/24.10.2022 г.-2л. на български и турски език; Епикриза радиологични резултати № 10593001/.2/.4990829/.15841765/.2022/ от 24.10.2022 г.-2л. на турски и български език; Рентгеново изследване на Шийни прешлени от 02.11.2022 г.; Списък номера на електронни направления от 02.11.2022 г.; Медицинско направление № 20221102248098/02.11.2022 г.-2л.; Етапна епикриза към лист 422/03.11.2022 г.; Болничен лист № E20222887884/08.11.2022 г.; Амбулаторен лист № 2232130767A9/17.11.2022 г.; Етапна епикриза към лист № 476/17.11.2022 г.; Протокол за електромиография от 21.11.2022 г.-4л.; Резултат от ЯМР пореден № 3518/21.11.2022 г.; Фискален бон от 21.11.2022 г.; Фискален бон от 16.11.2022 г.; Медицинско удостоверение № 1354/2022 г.-2л.; Медицинско направление от 29.11.2022 г.; писмо № 1956/2018 г. от 30.11.2022 г.; Фактура от е- Архив от 02.12.2022 г. на български и турски език; Декларация за материално и гражданско състояние от 06.12.2022 г.-3л.; Фискален бон от 06.12.2022 г.; Пълномощно от 06.12.2022 г.

НЕ ПРИЕМА като доказателства по делото представените писмени документи, както следва: посочени в Определение № 191/17.01.2023 г. по реда на чл.140 от ГПК – актовете и съдебните решения по гр.д. № 1350/2022г. на ВРС, гр.д. № 6795/2020г. на ВРС, въззивна жалба, определение по гр.д. № 1510/2021г. на Окръжен съд – Варна и решение по същото дело, както и решения на ТЕЛК и Бележка от Управителя на „Торкс“ ЕООД 30.11.2022 г., находяща се на л. 68 от делото;

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпила Молба с вх. № 6558/14.03.2023 г., депозирана от процесуалния представител на ищцовата страна, към която са приложени множество писмени документи, както и документи, в четлив вид, каквито указания съда е дал с определението по 140 от ГПК от 17.01.2023 г.

Препис от молбата е връчен на ответната страна, ведно с писмените доказателства.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпило Становище с вх. № 8099/30.03.2023 г., депозирано от процесуалните представители на ответницата, в което същите изразяват становище по писмените документи, а именно: оспорва се верността на съдържанието на Етапна епикриза от 18.01.2023 г. на ДКЦ V Варна – „Св. Екатерина“ ЕООД и амбулаторен лист на доктор Н.З. в частта относно обективно състояние, съдържащо констатации, че ювенилната сколиоза на ищцата е в поясния отдел на гръбначния стълб; в частта относно обективно

състояние на лицето; оспорва се верността на съдържанието на Медицинско удостоверение от 19.01.2023 г., издадено от д-р Д.Г. – лекар в отделение „Съдебно медицина“ при МБАЛ „Св. Анна - Варна“, също в частта заключение; оспорва се като неистински и документ – резултати от КТ на С прешлени. Твърди се, че документа не носи подпис на лицето, сочено за негов създател д-р Д., като съставителя на документа е неизвестен. Този документ е несъществуващ, не е създаден на сочената в него дата, не отразява действително извършено разчитане на образно изследване на ищцата през 2018 г. същият е новосъздаден за целите на процеса; възразява се да бъде прието като доказателство и заявление на д-р Н.Р. от 18.01.2023 г.; изразено е становище останалите писмени документи да бъдат приобщени към доказателствата по делото.

ВРЪЧВА препис от същото на процесуалния представител на ищцовата страна.

Адв. Р.: По отношение на третия документ – резултати от КТ изрично оспорваме и съдържанието и верността.

Адв. Б.: Касае се за официален документ. По принцип има право да оспорва документацията, но оспорването, което те правят, всички документи съставляват официални такива по смисъла на закона. Ще се ползваме от тях. Считаме, че възраженията са неоснователни.

Адв. Т.: Съставеният от лекар документ, в частта констатации, диагнози и интерпретация на здравословното състояние е частен документ.

СЪДЪТ НАМИРА, че документите в частта „обективно състояние“ и „заключение“ не се ползват с обвързваща доказателствена сила, защото съставляват извод, констатация, направена от д-р З. за причинно – следствена връзка между установената сколиоза и дискова херния, поради което производство по чл. 193 от ГПК не се открива.

По идентични съображения не следва да се открива производство по проверка истинността на документи – Медицинско удостоверение от 19.01.2023 г. от д-р Д.Г..

По отношение на последния документ, в частта относно „разчитане на резултатите от изследване“, документът също не се ползва с материална доказателствена тежест, поради което също не се налага откриване на производство по чл. 193 от ГПК.

Адв. Р.: Това въобще не е документ и няма основания да бъде приеман. Нямам доказателства.

СЪДЪТ по доказателствата, като съобрази тяхната допустимост и относимост към

предмета на спора,

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА към доказателствата по делото представените с Молба с вх. № 6558/14.03.2023 г. писмени документи, като ще цени същите по същество на спора, а именно: Амбулаторен лист № 241/22.01.2021 г.; Етапна епикриза от 18.01.2023 г.; Амбулаторен лист № 219/18.01.2023 г.; Медицинско удостоверение № 55/2023 г.-2л.; Етапна епикриза към лист № 476/17.11.2022 г.; История на заболяването № 1902/05.02.2018 г.; Епикриза изх. № 1902/05.02.2018 г.; Температурен лист ; Лист за преглед на пациент в КДБ/Спешно отделение № 668/30.01.2018 г.; Талон за платена такса от 05.02.2018 г.; Справка за Здравноосигурителен статус от 30.01.2018 г.; Декларация за информираност и съгласие на пациента по отношение източника на заплащане за диагностика и лечението на неговото заболяване от 05.02.2018 г.; Информирано съгласие за медицински и хирургически процедури от 30.01.2018 г.; Декларация за информирано съгласие на ищцата; Информирано съгласие за провеждане на рентгеново диагностично изследване от 30.01.2018 г.; Информирано съгласие за провеждане на рентгенологично изследване от 30.01.2018 г.; Анамнеза -3л.; Искане за клиничко – лабораторни изследвания; копие на диск; Лист за преглед на пациент в КДБ/СО № 5735/03.09.2020 г.; Допълнителен лист към Лист за преглед на пациент в КДБ/СО № 5735/03.09.2020 г.; Анкетна карта – Ковид 19 от 03.09.2020 г.; Трудов договор от 02.03.2017 г.; Трудова книжка № 001 на ищцата -3л.; декларация за доставка от 06.02.2017 г.; Преводно нареждане от 07.02.2017 г.; - 2бр.; Заявка за доставка от 08.02.2017 г.; Фактура № 6335/03.02.2017 г.; Фактура № 6334/03.02.2017 г.; Протокол за предоставяне на информация по чл. 64, ал. 1 от ЗЗО от 25.01.2023 г.; писмо изх. № 26-01-4/20.01.2023 г.; Информация по заявление/писмо с вх. № 26-01-4/16.01.2023 г.-4л.; Заявление от д-р Р. от 18.01.2023 г.; Амбулаторен лист № 193/14.01.2021 г.; Амбулаторен лист № 30/05.01.2015 г.; Амбулаторен лист № 3503/21.07.2014 г.; Амбулаторен лист № 3479/18.07.2014 г.; Амбулаторен лист № 3986/19.09.2006 г.; Амбулаторен лист № 3953/15.09.2006 г.; Амбулаторен лист № 2215/06.06.2005 г.; Амбулаторен лист № 167/12.01.2015 г.; Амбулаторен лист № 492/25.01.2019 г.; Амбулаторен лист № 1117/24.03.2020 г.; Амбулаторен лист № 1380/27.04.2020 г.; Амбулаторен лист № 588/12.02.2021 г.; Приходен касов ордер № 1403/11.02.2022 г.; Фактура № 1802/19.05.2022 г.; Фактура № 2332/30.05.2022 г.; Фактура № 2319/27.05.2022 г.; Счетоводен баланс към 31.12.2019 г.-2л.; Отчет за приходите и разходите за 2019 г.-3л.; Счетоводен баланс към 31.12.2018 г.-2л.; Отчет за приходите и разходите за 2018 г. -3л.; Счетоводен баланс към 31.12.2017 г.; Отчет за приходите и разходите за 2017 г.-2л.; Отчет за приходите и разходите за 2017 г.-2л.; Справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ изх. № 03388173025832/03.03.2017 г.; Справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ изх. № 03388203097131/05.08.2020 г.; Съобщение изх. № 0300И1047199/18.03.2022 г.; Съобщение изх. № 0300И0932635/14.05.2021 г.; Съобщение изх. № 0300И0742578/11.03.2020 г.; Съобщение изх. № 0300И0612660/18.03.2019 г.; Съобщение изх. № 0300И0495278/20.03.2018 г.; Годишна данъчна декларация на “К.Л.” за 2021 г.-8л.;

Годишна данъчна декларация на “К.Л.” за 2020 г.-5л.; Годишна данъчна декларация за 2018 г.-7л.; Годишна данъчна декларация на “К.Л.” за 2017 г.-4л.; Заявление от ищцата вх. № 1905/05.12.2022 г.

СЪДЪТ докладва постъпило в срока по чл. 199 от ГПК заключение вх. рег. № 2883/07.03.2023 г. по допуснатата съдебномедицинска експертиза и пристъпи към изслушване на вещото лице, след снемане на неговата самоличност.

Вещо лице П. Х. Т.: 64 г., женен, неосъждан, български гражданин, без родство и дела със страните по спора. Предупреден за наказателната отговорност по чл. 291 от НК. Поддържа представеното писмено заключение по допуснатата съдебномедицинска експертиза.

Вещото лице Т.: При изготвяне на експертизата не ми бяха представени документи от преди датата на инцидента. И., когато дойде на преглед при мен, това беше едно от условията, ми донесе едни допълнителни документи, които тя самата ми представи, като допълнителни разчитания на скалиграфски образи, една декларация от личния лекар д-р Р. мисля, че се казваше. С това, което ми е представила като документация съм се запознал.

За конкретната задача на експертизата, както беше упоменато нямам представени документи, които да удостоверяват преди датата на събитието. От представените документи, тъй като има доста амбулаторни листи, които са представени, които удостоверяват наличието на заболявания, които са били налице и преди датата на инцидента, тъй като голяма част от тях са вродени заболявания, което значи, че те не са придобити по време на инцидента или след него. Визирам конкретно заключенията на ортопеда д-р З., който обяснява за ювенилната сколиоза в поясния отдел на гръбнака. Това ювенилно значи е в млада възраст. Никой не може да каже дали по време на училище, в началните класове, носене на чанта или др.

Мога да отида при личния лекар – доктор И.В..

Ищцата Т.: Доктор И.В. ми е личен лекар от 2021 г. Аз също ходих при него да го помоля да ми даде документация, но той каза, че при него има данни за моето медицинско досие от 2021 г.

Документация за преди това може да се вземе от доктор Н.Р., това, което съм Ви предала. Тя ми е лична лекарка от дете. Нейният телефонен номер е *****/*****, а номерът на доктор В. е *****/*****

Вещото лице Т.: Когато четох един ръкописно написан текст от доктор Р., там няма нещо обективно, освен в свободен текст, че И. не е страдала от никакви заболявания преди

това, но не знам дали ще може да удостовери това със съответните амбулаторни листи.

Не знам какъв е реда за снабдяване с информация от Здравната каса.

Адв. Т.: Ние сме се снабдявали с информация от Здравната каса по други дела, чрез съдебно удостоверение, което се изпраща и от Здравната каса изпращат информация в табличен вид от раждането досега всички направления издавани, всички медицински манипулации извършвани и др. Това е извлечение от историята на медицинските прегледи.

Съдът намира, че следва да отложи провеждането на разпит на вещото лице по допуснатата съдебномедицинска експертиза, като се предостави възможност на същото да се запознае с документи, намиращи се при личните лекари на ищцата.

Водим от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА изслушването на заключението на вещото лице П. Х. Т. за следващото съдебно заседание.

ДА СЕ ИЗИСКА от Регионалната здравноосигурителна каса – Варна информация относно всички медицински прегледи, които са били извършени на лицето И. К. Т., ЕГН ***** в периода от 1986 г. до настоящия момент, включително с информация: при кои медицински специалисти и по повод какви оплаквания/заболявания са извършвани те; какво лечение е било назначено; какви лечебно – възстановителни процедури и манипулации са й били извършвани и др.

Адв. Т.: Тъй като Здравноосигурителната каса започна да действа от 1997 г. – 1999 г., затова сме направили искане и за задължаване на ищцата да представи и личния си медицински картон, защото там според нас ще бъдат отразени и заболявания свързани с гръбначния стълб от детската ѝ възраст.

Ищцата Т.: Разполагам с личния си картон и съм го дала. Всичко е преснето и съм го представила и на вещото лице доктор Т..

Адв. Б.: Представям и моля да приемете медицински документи, които сме представили на лекаря след назначаване на експертизата, тъй като голяма част от тях са след завеждане на иска. Доколкото знам вещото лице се запозна с тях, но не ги прие, защото не са приети от съда.

Ищцата Т.: Тези документи изчерпват моето лично досие. Аз също ходих в Националния здравноосигурителен институт и сама пуснах молба с максимален срок. Датата на молбата е до 1986 г. и съм я представила. В нея е записано всичко от медицинското ми досие – за зъби; за уши, нос, гърло и др.

Адв. Б.: По принцип те твърдят, че тя е била болна преди това. Има начини, по които следва да се установи това твърдение. Ние твърдим, че такова заболяване преди 26.01.2018 г. тя не е имала. Който твърди нещо следва да го докаже.

Адв. Т.: Моля ищцата да бъде задължена да представи в оригинал личния си медицински картон, с който разполага от детска възраст и е воден за нея от детска възраст до настоящия момент или до започване на оперирането на НЗОК.

Адв. Р.: Оспорваме съдържанието, верността и авторството на тези документи. Моля да ни дадете срок след като се запознаем с тях да конкретизираме становището си и евентуално да направим доказателствени искания. Не съм в състояние в рамките на заседанието да прегледам около 30 страници документи, някой от тях дори с не добра четливост.

Съдът намира, че следва да предостави 10- дневен срок от датата на днешното съдебно заседание на пълномощниците на ответната страна да изразят становище по представените в днешното съдебно заседание писмени документи от адв. Б..

Водим от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРЕДОСТАВЯ на пълномощниците на ответната страна 10- дневен срок от датата на днешното съдебно заседание за изразяване становище по днес представените от адв. Б. писмени документи.

Съдът като съобрази изявлението на ищцата намира, че искането за задължаването да представи в оригинал личния си картон, който тя заявява, че разполага в оригинал, искането следва да бъде удовлетворено.

Водим от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ЗАДЪЛЖАВА ИЩЦАТА по реда на чл. 190 от ГПК в 10- дневен срок от датата на днешното съдебно заседание да представи в оригинал личния си картон.

УКАЗВА на ищеца, че непредставянето на документите ще се преценява съгласно чл. 161 ГПК, на осн. чл. 190, ал. 2 ГПК.

Вещото лице Т.: Когато И. дойде да се прегледа при мен, тя ми донесе документи, които ми остави. Това са копия от етапни епикризи, амбулаторни листи, копия на историята на заболяване при пролежаването ѝ в “Клиниката по неврохирургия” в “Окръжна болница”, информирани съгласия, амбулаторни листи при приемането от датата на инцидента, копие от епикризата, температурни листи и др. Тази документация ми заяви, че ще ми я донесе допълнително и ще бъде приобщена към делото, тъй като аз се бях запознал с делото. Затова съм взел документите в мен.

Ищцата Т.: Вички документи съм предала на адвоката си. Пуснах молба в Болница “Света Анна”, за да ми издадат всички документи, каквито имат там и те ми ги дадоха. Оттам излезе и този компютърен томограф. Всички изследвания са оттам.

Вещото лице Т.: И. ми представи подробно разчитане на скенер.

Адв. Б.: Това, за което говори вещото лице са документи, които ние сме представили преди това. А това са документите след, когато тя направи допълнителния преглед, които аз Ви представям в момента.

СЪДЪТ докладва постъпило в срока по чл. 199 от ГПК заключение вх. рег. № 7509/23.03.2023 г. по допуснатата съдебно – психиатрична експертиза и пристъпи към изслушване на вещото лице, след снемане на неговата самоличност.

Адв. Б.: Моля вещото лице д-р А. да изслуша свидетелите или да се запознае с протокола от разпит на свидетелите и след това да я изслушаме.

Вещото лице А.: Считам, че медицинската документация и интервюто, което направих с ищцата са ми абсолютно достатъчни за изготвяне на заключението, освен ако има някакви нови данни, които са различни от това, което тя е споделила и което е различно от изложеното в исковата молба.

Вещо лице Т. К. А. : 60 г., разведена, неосъждана, български гражданин, без родство и дела със страните по спора. Предупредена за наказателната отговорност по чл. 291 от НК. Поддържа представеното писмено заключение по допуснатата съдебно – психиатрична експертиза.

Вещото лице, на въпроси на адв. Б.:

Вещото лице А.: Питате ме дали би се променила диагнозата, ако е вярно твърдението, че ищцата е търпяла по- дълъг период болки и страдания. Аз съм отговорила на въпросите, които са зададени в експертизата. Съобщила съм моите отговори с твърденията, че ищцата е търпяла страдания в период от 4-5 години, тъй като това всичко ми е споделено от нея и не е нова информация. Към момента обаче на настоящото изследване във връзка с експертизата тя няма психопатологични симптоми, които може да бъдат оформени и да отговарят на критериите за диагноза. Да, тя има тревожно фобийни изживявания, но те не са свързани пряко с побоя. Те са следствие от отношенията, които тя има с тази жена, която твърди, че ѝ е нанесла побой. Дискомфортът, който изпитва, това е чисто физически дискомфорт от прекараната оперативна интервенция. В случая също не мога да кажа, че има някаква директна причинно – следствена връзка с нанесения побой, докато това не бъде доказано. Аз съм отговорила точно на въпросите. Не, не би ми се променило заключението. Налице са тревожно – фобийни изживявания, но те са свързани със свръхценностно фокусиране върху ответницата и във всичко, което е свързано с нея и което е преживяла. Свързано е с отношенията между двете жени и отношенията към бащата на децата. Това са нейни преживявания, които наистина съществуват.

Адв. Б.: Аз пък казвам, предвид тези постоянни болки, дали е вследствие на побоя или не е ще го установяваме със съответните доказателства. Понеже ние разпитваме вещото лице предварително, затова питам, ако се установи, че вследствие нанесения побой тя е получила тези страдания в областта на врата, години наред е страдала, наложило се е след като установява, че няма друг начин да се преодолее тази болка и страдание и т.н да се направи операция. В тази връзка, тези постоянни болки как са се отразили на нейната психика. Това е моят въпрос.

Адв. Р.: Категорично се противопоставям срещу начина на задаване на въпроса. Вкарваме теоретични, хипотетични неща, които нито са установени в процеса, нито могат да бъдат анализирани при изготвяне на експертен анализ.

Вещото лице, на въпроси на адв. Б.:

Вещото лице А.: Мога да отговоря и то е написано на втория въпрос, въпреки че е зададен по друг начин. Да, съществуват симптоми като хронично безсъние, което тя свързва с всички тези преживявания свързани с инцидента и с всичко последващо от него – операции, дискомфорта, физическото и междуличностното отношение. С целия този спектър от физически и психически стресогенни фактори, които са за нея. Едното е хроничното безсъние, а другото тревожно – фобийните симптоми. Те са свързани освен с отношенията, така и със страх за здравето ѝ, тъй като тя е претърпяла сериозна операция по нейни думи.

Вещото лице, на въпроси на адв. Р.:

Вещото лице А.: Физичните симптоми, предвид тежестта, която е описана, по данните, които са дадени първоначално към датата на събитието би трябвало да отзвучат с възстановяването на състоянието. Тук няма никакви тежки травми предварително описани. Затова е и написана диагнозата “Разстройство в адаптацията”, тъй като това е всъщност реакция на личността и на травматичните физически травми и на психогенното въздействие. Психогенното, стресогенното въздействие между личностовите отношения тук вече идва една фиксация в тях. Дали тя се дължи на провокация от другата страна или на свръхценностно личностно преработване, защото тя наистина го е преживяла много сериозна и по време на интервюто показваше висока емоционалност, когато пресъздаваше събитията и с много детайли. Там има едно свръхценностно фокусиране. На какво се дължи то, няма значение. Така или иначе тя го преживява и го интерпретира. Иначе самото събитие като физически и психически стрес към датата на събитието, аз съм написала, че е отзвучало в рамките на възстановяването. Тя е тръгнала на работа и т.н. Дали след това е имала някакъв дискомфорт, той е чисто физически, но не толкова сериозно изразен фактор. Той не води до разстройство в адаптацията. “Разстройство в адаптацията” означава рязка промяна във функционирането на личността до момента. Дали това се дължи на психически, на физически фактори. Дали са остри или хронични, или подостри няма значение. Става въпрос за трайна промяна във функционирането. Тя след известен период се възстановява, тръгва на работа, работи си години наред, доколкото разбирам. Това не значи, че има разстройство в адаптацията. Да, имала е отделни симптоми. Имала е емоционални преживявания, свръхценностно фокусиране върху това, но това вече е извън разстройство в адаптацията. Това, че двете жени, мъжа и децата продължават да се срещат, думите и конфликтите също, това също може да доведе до свръхценностното фокусиране. Това не е патологично мислене. Всеки един от нас мисли в даден момент свръхценностно. Когато имаш определено отношение към даден човек, винаги интерпретацията на всичко, което е свързано с него, добро или лошо винаги е свръхценностно. Свръхценностното всъщност е хиперболизирано. То не е патология. Това е нормална психологична реакция, но просто засилена.

Вещото лице, на въпроси на адв. Б.:

Вещото лице А.: Естествено, че е нов стресогенен фактор това, че предстои операция, сериозна и то не в България. Естествено, че е нов отключващ фактор, който допълнително стимулира наново преживяванията и ги актуализира и аз съм го написала няколко пъти.

Адв. Б.: Поради това не добро здравословно състояние ищцата има страшно много болнични листи, т.е. тя дълго време не е могла да бъде на работа. Искам да попитам дали и

това, че не може да бъде пълноценна е допълнителен стресогенен фактор.

Адв. Р.: Възразявам! Кой е казал, че не е могла да бъде пълноценна?

Адв. Т.: Възразявам! Няма никакви данни за това. Нито един болничен лист няма по делото.

Вещото лице А.: Питате ме дали, ако ищцата се е налагало да ползва отпуск за временна нетрудоспособност това се отразява на психиката на лицето. Много е индивидуално. По принцип се отразява, при един нормално желаещ да работи човек, който иска да упражнява дейност, което е нормално за нейната възраст. Все пак е млада жена. Естествено, че би се отразило.

Вещото лице, на въпроси на адв. Р.:

Вещото лице А.: Питате ме дали за ищцата е стресогенно събитие усложненията в нейните дегенеративни проблеми, налагането да ходи на лекар, да прави операции и т.н. Аз не мога да отговоря дали промените са дегенеративни. Това е обект на другата експертиза. Ако са дегенеративни промени разбира се, че би изпитвала сериозен дискомфорт, неудобства и притеснения. Дегенеративните промени зависи какви, в каква степен, каква сила, много е индивидуално, но по принцип да. Операцията е по- остро събитие. Питате ме дали е стресогенно събитие негативните коментари по повод нейни писания във Фейсбук, които могат да доведат също до негативни изживявания. Това е според това как го възприема личността. Определението за стрес е че стресът не е фактор, а начинът, по който се възприема и начинът, по който се реагира според това как се възприема. Ищцата го приема много лично, много е чувствителна на тази тема, свръхценностна както казах. Тези изживявания биха могли да се провокират от дело, водено от В. спрямо ищцата и съпруга й. Това е част от тези психогенни и стресогенни фактори.

Адв. Б.: Нямам повече въпроси към вещото лице.

Адв. Р.: Нямам повече въпроси към вещото лице.

Адв. Т.: Нямам повече въпроси към вещото лице.

СЪДЪТ по съдебно – психиатричната експертиза,

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА към доказателствата по делото писменото заключение с вх. рег. № 7509/23.03.2023 г. на вещото лице Т. К. А..

ДА СЕ ИЗПЛАТИ възнаграждение от внесения депозит в размер на **300 лева /изд. РКО/**.

Адв. Б.: Моля да ни издадете съдебно удостоверение, по силата на което да се снабдя със заверени копия от Прокурорска преписка № 1956/2018 г. и от ДП № 1436/2022 г., които касаят сигнали, които са направени във връзка с направения побой. Досъдебното производство не е приключило още, но вътре има вече събрани известни материали, включително има и дадени обяснения.

Адв. Т.: Въпросното ДП е образувано заедно с исковата молба 5 години по-късно, в същия ден.

Адв. Б.: Въпреки, че касае жалба на моята доверителка, искаме съдебно удостоверение, защото трябва да вземем копие. Предполагам, че ще има проблем да го вземе чрез мен и затова бих искал да ми издадете съдебно удостоверение.

Във връзка с оспорването на истинността на документа, касаещ резултатите от КТ на прешлените, моля за съдебно удостоверение, дали такъв документ е издаван на 30.01.2018 г., за да удостоверя, че той е действителен.

Адв. Р.: Първото искане на колегата е неоснователно, тъй като не се сочат фактите, които се установяват с материалите от ДП.

Адв. Б.: Вътре има писмени обяснения от ответницата и ще се ползвам от тях.

Адв. Р.: Писмени обяснения от ответницата няма, а дори и да има не са дадени по реда на чл. 172 от ГПК, така че е недопустимо.

Да се даде възможност на ищеца да получи второто поискано съдебно удостоверение.

Адв. Т.: Доколкото разбрах второто съдебно удостоверение е с въпрос дали такъв документ е издаден. Според мен искането трябва да се допълни с: „ако е издаден да се представи оригинала“.

Съдът намира, че следва да издаде два броя съдебни удостоверения на процесуалния представител на ищцовата страна, като във второто от тях се посочи „ако такъв е издаден, да се представи в оригинал“.

Водим от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДА СЕ ИЗДАДЕ на процесуалния представител на ищеца поисканото съдебно удостоверение, по силата на което да се снабди от Районна прокуратура – Варна със заверени копия от Прокурорска преписка № 1956/2018 г. и от ДП № 1436/2022 г. по описа на Районна прокуратура – Варна, след заплащане на държавна такса в размер на 5 лева.

ДА СЕ ИЗДАДЕ на процесуалния представител на ищеца поисканото съдебно удостоверение, по силата на което да се снабди от МБАЛ „Света Анна – Варна“ АД с резултатите от КТ на С прешлените на И. К. Т. /М./ с ЕГН *****, както и с документ, ако такъв е съставен на 30.01.2018г., представен в оригинал, след заплащане на държавна такса в размер на 5 лева.

Адв. Б.: Водим допуснатите ни свидетели, които моля да допуснете до разпит.

Адв. Р.: Водим допуснатият ни свидетел, който моля да допуснете до разпит.

Моля преди да пристъпите към разпит на свидетелите да ни допуснете още един свидетел за опровергаване твърденията на ищите, свързани с влошено здравословно състояние на ищцата. С неговите показания ще установяваме, че не е имало такова влошено здравословно състояние, че тя е водила един активен и пълноценен начин на живот. Имаме допуснат един свидетел, моля за още един за същите обстоятелства, но обстоятелствата няма да съвпадат, а ще бъдат от различни аспекти.

Съдът пристъпва към разпит на редовно призованите от страна на ищеца свидетели.

СЪДЪТ призовава в съдебната зала за разпит в качеството на свидетел: **Е. И. В.,** ЕГН *****,

В залата влиза свидетелят.

Преди разпит на свидетеля съдът пристъпва към снемане на самоличността му, като му напомня за отговорността, която носи по чл.290 от НК в случай на лъжесвидетелстване и правото да откаже свидетелстване по чл.166, ал.1, т.2 и ал.2 от ГПК.

Е. И. В. – 32 г., неосъждан, български гражданин, без родство и дела със страните по спора. Предупреден за наказателната отговорност в случай на лъжесвидетелстване. Обещава да говори истината.

Свидателят, на въпроси на адв. Б.:

Свидетелят В.: Познавам И. Т., тъй като тя ми беше пациентка. Аз съм лекар – неврохирург. През 2018 г. докато бях дежурен в МБАЛ „Света Анна – Варна“ тя постъпи в Спешното отделение с болки в шийната област и изтръпване в ръцете. Поради тази причина я хоспитализирах, защото твърди, че е пострадала при побой. По тази причина беше пациентка в отделението по Неврохирургия в МБАЛ „Света Анна – Варна“. Лечението продължи около три дни. След това срещнахме отново, тъй като ме посети в „Сити Клиник – Варна“, където също работя и преглеждам. Тогава имаше болка в шията, изтръпване на ръцете и слабост на дясната ръка. Представи ми магнитен резонанс, на който се видя, че има данни за „Миелопатия“, т.е. увреждане на гръбначния мозък се виждаше на резонанса. Виждаше се, че има и Дискова херния. Съответно предложих оперативно лечение, но пациентката се е консултирала и с други неврохирурзи в гр. Варна и е преценила да се оперира в Турция. Познавам я по този начин.

Много време мина от първото ѝ посещение при мен през 2018 г., но мисля, че беше през зимата на 2018 г. Дежурствата са в отделението и когато има спешен случай ни викат от отделението и отиваме в спешната зала за консултация. Аз използвах и документацията, за да си припомня случая, защото оттогава досега съм прегледал хиляди хора и няма как да помня всички. Спомних си с документацията, видях и образната диагностика, която имаше тя. Спомних си, че е имала болка в шията и изтръпване на ръцете. Образната диагностика това е рентгенографията и скенера, който сме направили в болницата при нейната хоспитализация. Рентгенът го видях и си спомням, че има данни за „Кифоза“ в шийния отдел. По принцип шията има „Физиологична лордоза“. Това е нормалното положение на шията, да е опъната. В случай на спазъм на мускулите или при травматичен инцидент е възможно да има „Кифоза“. „Кифозата“, която се вижда на рентгена е индикация, че най-вероятно става въпрос за травматичен момент, т.е. при спазъм на мускулите се получава изгърбване – „гигус“ на шията. Става въпрос за спазъм на шийната мускулатура. Той предизвиква болка в шийния отдел, която ограничава движенията. Рентгенът е старо изследване и показва евентуално ако има счупване на прешлените или промяна – дали има „кифоза“ или „нормална шийна лордоза“ на прешлените. След това направихме скенер. Скенерът също е изследване, което дава акцент на костите. Изследването, което показва меките тъкани е Ядрено – магнитен резонанс /ЯМР/. При хоспитализация малко болници в България могат да си позволят веднага да се прави ЯМР, защото надхвърля себестойността на пътеката, съответно има скенер. На скенера мисля, че имаше „Дискова херния“ между 5-ти и 6-ти шиен прешлен. На другите прешлени по спомен се виждаха начални дегенеративни промени. Скенерът показва шията и шийната област. Той дава повече характеристика за костните структури, костните елементи. Меките структури се оценяват с ЯМР. Видя се, че няма данни за счупване. Скенерът се прави в легнало положение, а рентгена в изправено положение, т.е. нормалната алиенация на прешлените се оценява с рентген. Както казах се виждаше „Дискова херния“, а на другите междупрешленни пространства наченки на дегенеративни промени. През трите дни докато пациентката беше хоспитализирана приложихме консервативно лечение, основно с обезболяващи лекарства. Имаше и яка, която има индикация в рамките на около седмица – две може да облекчи

мускулния спазъм. Все пак яката като я сложи човек, ограничава движението на шията и ако го боли, по този начин няма да предизвиква болка. С тази цел се слага яката, за да няма болка пациентката, за да подобрим качеството на живот. Пациентката се повлия от лечението, имаше подобрение. Както казах, тя остана хоспитализирана три дни. Мисля, че миналата година – през есента на 2022 г. дойде при мен в „Сити Клиник“. Тогава отново дойде с болка в шията. Мисля, че беше болка и изтръпване на дясната ръка и слабост на дясната ръка. Аз я изследвах тогава и установих, че има слабост на ръката. Това нещо се усеща при изследването от лекаря. На ЯМР също се видя, че има данни за „Миелопатия“, т.е. „Миелопатията“ означава, че има увреждане на гръбначния мозък, т.е. вътре в гръбначния мозък има некроза, умъртвяване на гръбначния мозък. Това се виждаше на резонанса, който мисля, че беше направен в „Сити Клиник“. Това беше поводът И. Т. да дойде при мен. Тогава ѝ предложих да се направи операция на шията. Предложих ѝ операцията да е в България, тъй като аз се занимавам с тази работа. Целта на операцията беше да се отбремени, тъй като има „Дискова херния“ там, да се махне тази дискова херния, да се махне притискането върху гръбначния мозък и върху нервните структури, нервните корени, но тя е решила да се оперира в Турция. При първото приемане на И. Т. през 2018 г. тя нямаше неврологичен дефицит. Нямаше слабост на ръката, съответно тогава нямаше и индикация за оперативно лечение. Тогава не сме говорили за операция.

Адв. Б.: През 2022 г. имаше ли съвпадение на тези места, които констатирахте през 2018 г. и това, което констатирахте през 2022 г. като проблеми?

Адв. Р.: Моля колегата да си преформулира въпроса.

Адв. Б.: Тъй като е извършил прегледа, питам само дали е имал констатация, дали травмите от 2018 г. съвпадат с това, което е видял през 2022 г.

Въпросът ми е какво е констатирал, дали има връзка между травмата от 2018 г. и състоянието на ищцата през 2022 г.

Адв. Р.: Това е въпрос към експертите, а не към свидетел.

Съдът намира, че поставения от адв. Б. въпрос е недопустим, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОТКЛОНЯВА въпросът на адв. Б. какво е констатирал свидетелят, дали има връзка между травмата от 2018 г. и състоянието на ищцата през 2022 г.

Свидетелят, на въпроси на адв. Б.:

Свидетелят В.: Когато И. Т. дойде при мен през 2022 г. аз ѝ предложих оперативна намеса и ѝ казах, ако иска да потърси мнение и на други неврохирурзи. Към доктор Н. аз я насочих. Предложих ѝ да потърси също и неговото мнение, защото му имам доверие като специалист. Имам поглед над състоянието на И. Т. след операцията. Преглеждал съм я през 2022 г. след операцията. Мисля, че имаше много малко подобрение в силата на дясната ръка, почти незначително. Продължаваше да има болка в шията. Мисля, че имаше и след операцията, тъй като може да има такива усложнения като болка при преглъщане, имаше и такива оплаквания след операцията. Също мисля, че болката в ръката ѝ не беше изчезнала. Според мен операцията не е успешна, защото има постоперативен магнитен резонанс, където се вижда, че има все още персистираща дискова херния. Аз дори ѝ казах, че малко са ѝ натъпкали дисковата херния още по- навътре. Стандартно при такава операция се слага „титаниев кейдж“. Това е като изкуствен диск, който се слага между прешлените. Такъв е сложен и на ищцата.

Свидетелят, на въпроси на адв. Т.:

Свидетелят В.: Питате ме дали си спомням през 2018 г. при изписването какво съм записал в епикризата и другите документи във връзка с това установените патологични изменения в шията са с травматичен характер или не. Това е роля на съдебните лекари. Аз съм се запознал с епикризата. Пациентката е приета с анамнеза за травма, съответно ние това записваме в анамнезата, защото тя е по данни на пациента. Ние наблюдаваме обективно образните изследвания. Рентгенът и скенера са изследвания, които показват костите. Изследването, което показва меките тъкани, дали има дискова херния, дали има увреждане на гръбначния мозък, дали има увреждане на нервни корени, това е ЯМР. Само и единствено ЯМР. На рентген и скенер показва дали има счупени прешлени. Пациентката няма счупени прешлени. Има „кифоза“, която е индиректна индикация, че има данни за травматичен момент, защото има изгърбване. Рядко се случва кифозата да не е травматична. Виждал съм и такива случаи. По принцип това е при хора, които извършват тежък физически труд, примерно по цял ден работят наведени. Случва се изключително рядко, може би под 10% от пациентите, които съм имал досега съм срещал такова нещо. Трябва дълго време над 7-8 часа на ден да работят тежък физически труд, за да има спазъм на мускулите. При принудителна поза също е възможно, но е малко вероятно, трябва да има тежка работа. Под „Тежка работа“ имам предвид да се вдига тежко.

Адв. Б.: Спомняте ли си през 2018 г., тъй като Вие сте снемали някаква анамнеза, какво Ви каза, вследствие на какво Ви каза, че има тези оплаквания?

СЪДЪТ намира, че въпросът на адв. Б. е недопустим, тъй като анамнезата е посочена в епикризата и тя е по данни на пациента.

Свидетелят, на въпроси на адв. Т.:

Свидетелят В.: Мисля, че пациентката ми сподели, че ме посещава, защото има травма от нанесен побой.

Адв. Б.: Нямам повече въпроси към свидетеля.

Адв. Р.: Нямам въпроси към свидетеля.

Адв. Т.: Нямам въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ призовава в съдебната зала за разпит в качеството на свидетел: **М. Д. П., ЕГН *****.**

В залата влиза свидетелят.

Преди разпит на свидетеля съдът пристъпва към снемане на самоличността му, като му напомня за отговорността, която носи по чл.290 от НК в случай на лъжесвидетелстване и правото да откаже свидетелстване по чл.166, ал.1, т.2 и ал.2 от ГПК.

М. Д. П. – 55 г., женен, осъждан с пробация, за документи към КАТ, български гражданин, без родство и дела със страните по спора. Предупреден за наказателната отговорност в случай на лъжесвидетелстване. Обещава да говори истината.

Свидетелят, на въпроси на съда:

Свидетелят П.: По образование съм химик. След това съм карал курсове за масажист, като практикувам професията от около 20 години. И. Т. не е идвала при мен. Обаждала ми се е по телефона. Наши общи познати са й дали моят телефон да ползва моите услуги за масажи. Тя имаше оплаквания в гърба и шията. В кабинетът ми не е идвала за масаж. Обади ми се по телефона, за да поиска час за масаж, но не стигнахме до нейно идване. Предложението беше, тъй като има болки и се чувства зле да направя домашно посещение. Аз я записах в графика, но тя ме помоли да е по- скорошен часа, тъй като се чувства зле с напрежение във врата. Аз я посетих на домашно посещение. По спомени това беше към месец септември 2022 г. Когато се видяхме в дома й тя се оплака, че има напрежение и болки във врата и искаше масажи за отпускане. При мен идват и спортисти и хора с различни проблеми и има различни казуси. Когато се видяхме с И. Т. аз малко се изненадах, защото симптоматиката, която тя сподели с мен – болки във врата, втвърден врат и тръпнене на ръцете на мен ми подсказа, че това не е за мен. В много от случаите като подут глезен и други такива предпочитам да отидат на снимка и консултация, за да знам какво да правя. Тогава й казах, че не смея да масажирам, а искам този врат да се снима. Казах й че е по- добре да се направи ЯМР, за да се видят меките части и прешлените. От

приказка на приказка на мен ми заприлича, че е катастрофа, тъй като съм имал такива случай – удряне на глава в прозореца на глава, вдървяване и се търси начин за облекчаване на болките. В случая тя сподели, че е претърпяла някакъв побой, че е дърпана за главата и усукана. Това допълнително ми подсказа, че аз нямам работа там. При първото ми посещение и срещата ми с И. Т. аз въобще не съм пристъпвал към масаж, а към консултация да си направи ЯМР. След това се чухме и тя каза, че в най- скоро време ще го направи. Имаше и консултация от рентгенолог, който е дал мнение. Нещата не стояха много добре в нейния случай от това, което се виждаше от ЯМР. Моят съвет беше да се обърне към неврохирург или към по- сериозни специалисти, защото това не влиза в масажната дейност. Тъй като в процес на времето се стигна до предложение за операция, аз имам приятелски отношения с представител на турски клиники и я свързах с лекар в Турция. Препоръчах ѝ да е там, защото там вече имаше концепция да се слага имплант, тъй като откриха нещо сериозно което не мога да коментирам. Това е което сме имали като разговори и срещи преди операцията. Тя многократно е споделяла с мен, че ѝ изтръпват ръцете ѝ казах, че единственото, с което мога да помогна, ако дойде във фитнеса да прави упражнения за мобилизация, а не толкова за тренировка, но се оказа, че и това е невъзможно. След операцията, по препоръка на лекуващия лекар могат да се правят съвсем леки, повърхностни масажи, които да имат отпускащ ефект и аз ѝ правих такива леки масажи. След тези масажи вече мобилността на врата беше по- друга, напрежението беше спаднало, но каза, че в дясната ръка има пак усещане за напрежение и тръпнене, но тази претенция към масажа е по- малка. Там пак трябва невролозите и неврохирурзите да кажат от какво е причинено. Иначе един съвсем повърхностен масаж е едно облекчение на мускулите. След операцията масажите не бяха много често, но не ги броя, защото имам и други клиенти.

Свидетелят, на въпроси на адв. Т.:

Свидетелят П.: Ако човек с нейната патология се подложи на мануална терапия, кинезитерапия и дълбок масаж може да навреди на здравето си.

Адв. Б.: Нямам повече въпроси към свидетеля.

Адв. Р.: Нямам въпроси към свидетеля.

Адв. Т.: Нямам повече въпроси към свидетеля.

Адв. Р.: Моля за същите обстоятелства да ни допуснете още един свидетел.

Адв. Б.: След като Вие четохте определението и оставихте без уважение искането за установяване на това, което те твърдят, че тя е работила и оттам идвали тези травми, ние реално нямаме свидетел, който да установи отрицателен факт, че не е работила като масажистка.

СЪДЪТ УВЕДОМЯВА адв. Б., че съда е допуснал на страната на ответника един свидетел за установяване, че здравословното състояние от 2018 г. до настоящия момент позволява да организира важните събития в живота си и да практикува професията си.

Адв. Б.: Говоря, че ако те твърдят, че травмата се дължи не на побоя, а на нещо различно, ние следва да установяваме отрицателен факт. Ние фактологията по самата травма ще я установяваме със свидетеля, който ни е допуснат.

Ищцата Т.: Никога през живота си не съм работила като козметик. Аз съм собственик на студио за лазерна епилация. По времето, когато се случи побоя имах нает работник, който работеше за мен. Тя е тук в залата. Аз работих в салона като секретар – да запиша часовете, да организирам графика, да закупя консумативи, да се разплатя с хората, да правя реклама и др. Никога не съм била козметичка, нямам и удостоверение. През месец април 2020 г., излязох в болничен поради тежка бременност. До месец септември 2022 г. бях в майчински и не съм работила. Веднага след като трябваше да се върна на работа се случи операцията и не съм се връщала на работа. Изкарах курсове. През 2022 г. исках като се завърна на работа и аз да работя и да стана козметик. Предоставила съм Ви дипломата ми, че съм завършила като козметик през месец август 2022 г. и фактури за закупуване на оборудване основно за козметик. Това, което ми се случи ми попречи да се занимавам с обичайната си дейност в салона за около месец. Не можех да изпълнявам задълженията си и емоционално и физически. Просто не исках с никого да се виждам. Сега не упражнявам професия на козметик. До шести март бях в болничен и сега чакам да ми излезе ТЕЛК-решението за нетрудоспособност. Както казах, имах тежка бременност. Имах болките във врата. Това са болки, които не могат да изчезнат.

Адв. Т.: Водим двама свидетели. Единият е за обстоятелствата, за които сте ни го допуснали, а другия е свидетел във връзка с наведени в днешното съдебно заседание твърдения, които приехте, че са преклудирани. Ние имаме общи твърдения в отговора на исковата молба, с които отричаме поначало механизма на настъпване на твърдения инцидент. Този свидетел е косвен свидетел. Присъствал е на самата случка, макар и индиректно. Бил е в жилището, когато Д. Т. е дошъл да вземе детето. След това и той е започнал да слиза по стълбите. Видял е частично какво се е случило от стълбищната площадка, но не и самата случка. Според нас, с оглед установяване на обективната истина трябва да бъде разпитан.

Имаме един допуснат свидетел за работата и начина на живот. Искаме втори, който да установи обстоятелствата, предшествващи инцидента и след това. Той не е видял физическото съприкосновение между двете жени, но всички обстоятелства довели до него и след това ги е възприел.

Адв. Б.: Не е имало никой друг в дома на ответницата. Аз твърдя, че такъв свидетел не е имало нито в дома на ответницата, нито по стълбите, нито след това, така че отговорността е тяхна.

Адв. Р.: Вторият ни свидетел не е бил в автомобила, а е наблюдавал влизането и излизането от автомобила, кой, къде се е намирал, какво се е случило след като е излязла нашата доверителка, какво е било състоянието на ответницата непосредствено след случая с автомобила и т.н.

Съдът намира, че следва да допусне в днешното съдебно заседание един свидетел на страната на ответника за установяване на обстоятелствата предшестващи инцидента и довели до него.

Водим от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПУСКА до разпит в днешното заседание един свидетел на ответника за установяване на обстоятелствата предшестващи инцидента и довели до него.

Съдът пристъпва към разпит на редовно водения на ищеца свидетел.

СЪДЪТ призовава в съдебната зала за разпит в качеството на свидетел: **Д. В.ОВ Т., ЕГН *****.**

В залата влиза свидетелят.

Преди разпит на свидетеля съдът пристъпва към снемане на самоличността му, като му напомня за отговорността, която носи по чл.290 от НК в случай на лъжесвидетелстване и правото да откаже свидетелстване по чл.166, ал.1, т.2 и ал.2 от ГПК.

Д. В.ОВ Т. – 33 г., женен, неосъждан, български гражданин, без родство и дела със страните по спора. Предупреден за наказателната отговорност в случай на лъжесвидетелстване. Обещава да говори истината.

Свидателят Т.: Съпруг съм на ищцата И. К. Т..

Желая да свидетелствам.

Свидателят, на въпроси на съда:

Свидетелят Т.: На 26.01.2018 г. бях пред жилището на бившата ми приятелка на ул. „М.С.“ № 6. С нея имаме 2 деца, близначета, момченца. Имахме уговорка да ги взема да пренощуват при мен. По този повод отидох първо до детската градина на детето, тъй като едното дете беше на детска градина, а другото беше останало вкъщи, защото трябваше да посещава някакво специализирано заведение за логопед и нещо такова във връзка със състоянието му, с аутизма. Пред дома на ответницата отидох със сегашната ми съпруга И. Т., детето В., което взехме от градината и дъщеричката на съпругата ми К., за да взема второто дете К.. К. тогава беше на 5 години, а К. и В. бяха на 4 години и няколко месеца. Пред дома на ответницата отидохме с автомобила на И. – Опел „Астра“, който управлявах аз. И. беше с мен на пасажерската седалка с поставен колан. Когато се качих пред апартамента на В. и позвъних, тя ми отвори вратата. Детето беше готово облечено, тъй като тя очакваше, че ще отида. В. ме попита къде е другото дете и аз и отговорих, че ме чака в колата. Тя ми каза „С приятелката ти ли е, сега ще видиш какво ще стане“. Бутна ми К.чо в ръцете и тръгна да бяга по стълбите. Не знам кое я провокира да има такава реакция. Не съм влизал в дома ѝ не и не мога да кажа дали е имало някой друг вътре. Никой не я е последвал по стълбите. Аз слязох с асансьора и с детето. Когато излязох от входа тя беше почти до автомобила и я видях как започва да напада И.. Видях как я дърпа за косата и я налага с другата си, със свободната си ръка. Аз крещях отзад да спре, да не прави глупости. И. беше в автомобила на пасажерската седалка. В. слезе от входа, отиде директно към автомобила, отвори задната дясна врата и влезе вътре. По средата беше седнал В., най- в края беше К.. В. влезе в колата, но ненапълно, а донякъде и започна да я дърпа за косата и да я удря. Не мога да кажа точно с коя ръка я дърпаше за косата. Удряше я в главата и тила, общо взето, където ѝ падне. Удряше я със свободната си ръка. С едната ръка я дърпаше, а с другата я удряше. Може би я удряше с юмрук, но не мога да съм напълно сигурен. Като аз правя такива движения да удрям можете ли да ми видите ръката дали е стисната или права? Общо взето, както дойде, „чобански“ бой. В. удари И. доста пъти, поне 5-6 удара ѝ нанесе. Аз отидох ѝ казах да спре и започнах да я дърпам от колата. Тя в този момент продължаваше да я удря и я хванах с двете ръце. В крайна сметка я изтеглих от автомобила и я изнесох навън. Тогава започна да ме удря и мен и да ме блъска. Детето, което носих в ръцете си беше навън непосредствено до мен. Другото дете беше в колата и след като измъкнах В. от колата, В.чо слезе. Впоследствие ударих на В. един шамар. След това е имало дело за домашно насилие в Районния съд. Боят продължи може би около половин или една минута. В. след това започна да удря мен. Аз ѝ казах да спре. Тя продължи да ме удря, но аз съм мъж, не може кой знае как да ме удари и да ме пребие. Аз ѝ ударих един шамар. В този момент В. все едно, че се свести и хвана двете деца, тръгна и влезе във входа. След това И. много я болеше и плачеше. Обадихме се веднага на телефон 112 и подадохме сигнал за случая. Оттам ни посъветваха да отидем направо в Районното управление. Отидохме в Районното, в Съдебна медицина И. да си изкара медицинско. Пуснахме жалба и така. След като написахме жалбата и изкарахме медицинското удостоверение се прибрахме. Няколко дни продължиха постоянно оплаквания от И., че не може да стои, не може да спи, че я боли и не може да си мърда главата. Имаше някакъв много малък отток на врата и се наложи да отидем отново на

лекар. Когато влязохме я вкараха направо в „Шокова зала“. Отидохме в „Окръжна болница“ в „Спешното“. Сложиха ѝ една яка, обездвижиха ѝ врата и казаха, че трябва да я транспортират с линейка и да отидем в „Неврологично отделение“. Аз я придружих и бях с нея в линейката. По време на престоя ѝ в болницата не съм бил при нея, а само я посещавах. Там тя остана 4 или 5 дни, но не мога да кажа. След побоя И. имаше някакви синини на врата и червени петна, едната ѝ ръка беше ударена, мисля, че дясната, с която се е опитвала да се предпази по някакъв начин и е уцелила някой пръст. Болката във врата беше 5 години и още не знам дали е отминала. Тя през цялото време имаше оплаквания. И. беше в болничен много време, защото имаше проблеми с врата. След инцидента си стоя вкъщи, но точно колко дни не мога да кажа. Не съм сигурен колко дни, ако кажа нещо може да излъжа. Когато изписаха И. от болницата, тя пак не беше добре. Болеше я врата и ходеше постоянно с една шина обездвижена. Около месец и половина не я сваляше тази шина. Имаше синини от нея и беше ѝ се протрила брата и имаше рани. С И. се оженихме по време на „Ковид 19“ на 05.05.2020 г. Сватба ние не сме имали и нямаше какво да се организира. Просто отидохме в „Ритуална зала“, подписахме се и след това отидохме в църквата и се венчахме пред свещеника. Не сме имали тържество, не сме имали ресторант и т.н. Беше скромно тържество в тесен кръг с майка ми и баща ми. Нейната майка не успя да дойде, защото заради пандемията нямаше право да се пътува. Като цяло за периода от месец февруари 2018 г. до месец май 2020 г. И. постоянно имаше болки във врата – два дни, три дни, пет дни и започва да се оплаква. Повече от два – три дни не е имало, в които спокойно да прекара някакво нормално състояние, в което да не казва, че изпитва болки. Постоянно имаше дискомфорт и неразположение. След това започнахме да се караме, да ме обвинява мен за случилото се, защото В. е моя бивша приятелка. Няколко седмици след побоя, след като я изписаха от болницата реши, че трябва да се разделим поради тази причина, защото не може да живее с мисълта, че някой така я е злепоставил и набил по този начин и по моя вина. С И. бяхме разделени близо половин година, като през това време живях сам. С В. не сме се събирали да живеем заедно в този период. Тя ме търсеше, но не сме се събирали. Операцията се наложи, защото направихме ЯМР, откъдето докторите казаха, че има стеснено пространство, което спира някаква течност в гръбначния мозък и оттам получаваше схващания и изтръпвания в ръцете и краката. Преди операцията буквално си влачеше единия крак. Изтръпването в крайниците се появяваше и изчезваше, но не мога да кажа точно в кой период се появи. Преди инцидента през месец януари И. не е имала проблеми в походката, с врата, с шията, с изтръпване на крайниците и др. Преди това тя беше много жизнерадостен човек. Ходили сме на разходки. Ходихме на заведения и танцувахме, но оттогава не съм я виждал да танцува. След операцията в Турция в началото каза, че има някакви облекчения. Следоперативното ѝ състояние беше такова, че не можеше да преглъща. Пак беше обездвижена с такава шина. Един месец спеше с нея и правеше всичко с нея, не я сваляше. Не можеше да преглъща, защото е оперирана отпред и са ѝ изкарали гръкляна и гълтача. Първата седмица се чувстваше много кофти, не можеше да се храни и пиеше само течности. Този дискомфорт беше около два месеца. Единият месец беше с шината, но след това като я махна, каза че има чувство, че врата ѝ е гумен. Нямаше сили, явно мускулите нещо са

отслабнали, тъй като са били обездвижени.

Свидетелят, на въпроси на адв. Б.:

Свидетелят Т.: Причината да отидем на направим ЯМР бяха, че тя почти не можеше да се движи, имаше много сериозно схващане. Беше като паметник, като „Робокоп“. Тогава потърсихме от нашия кум, който ни беше на сватбата, който ни каза, че имал преди години проблем с крака и ни препоръча масажиста М., който му е помогнал да се раздвижи. Оттогава няма проблем с крака и каза, че сигурно ще ѝ помогне. Извикахме М. вкъщи, но той каза, че това не е в неговата компетенция. Каза, че вижда огромно възпаление в плешката, което първо трябва да се провери с лекар и тогава да реагира адекватно. Тогава отидохме при личния лекар, взехме направление за невролог. Неврологът ни каза, че трябва да се отиде на ЯМР и ни даде направление. Отидохме на ЯМР и така видяхме резултата. Вследствие на проблемите с врата И. ходеше изгърбена. Винаги искаше да увисне врата си нанякъде, не можеше да го държи в правилна форма. Постоянно усещаше някакво напрежение. Този инцидент повлия лошо на нейната психика. Както Ви казах, започнахме да се караме, да обвинява мен, все едно аз съм я нападнал. Аз не мога да отговарям за действията на трети лица. По време на инцидента нямаше никой около нас. Улицата беше празна, нямаше кучета, а да не говорим за хора. Както казах, в този ден имах уговорка с В. да взема децата, за да бъдат с мен. Аз съм им баща, искам да ги виждам от време на време. Аз предварително бях говорил за това с В. по телефона. Тогава още няхахме определен режим за децата. Обаждах ѝ се да я питам дали мога да взема децата, тя ми отговаряше различно – не, сега не е удобно, сега са болни, сега може, сега не може и така. Тогава се разбрахме, че едното дете е на градина, да мина да го взема оттам и после да мина да взема другото дете. Така и не го взех де. И. посещаваше психолог, но не знам защо, беше много уплашена след тази история. Плачеше постоянно. Не мога да кажа кога започна да посещава психолога. Ходеше доста време при него. Даже когато се разделихме исках да се оправим. Обяснявах ѝ, че нямам вина за това нещо, че не съм искал така да се случат нещата и т.н., тя даже ме е съветвала да отида с нея при нейния психолог, за да поговорим. Така и не отидох де на психолога. Трябваше, но не отидох. Обещах ѝ че ще отида, но не си спазих обещанието. И. има студио за лазерна епилация. Тя е собственик и управител на салона, но не участва пряко в епилирането. Тогава имаше наети работници. Не знам докога И. се занимаваше със салона. Не съм управител на фирмата и не мога да кажа. Салонът още съществува, но не функционира, защото няма кой да работи. И. работеше в салона до преди да излезе в майчински. Не мога да кажа точно кога излезе в майчински. Детето се роди на 24.09.2020 г. Преди това И. беше в болничен по майчинство, но не мога да кажа точно кога. Тя имаше някакви прокървявания. Пиеше хормони „Дуфастон“ за задържане на плода и т.н. Не мога да кажа точните дати. Когато забременя, докато роди И. не е ходила в салона да работи. През периода 2018 г. – 2023 г. тя не е извършвала физически труд и не е вдигала тежко. Тогава въобще не съм я виждал да прави някаква тежка физическа работа. Дори като роди ѝ беше трудно да обслужва детето, защото имаше болки в кръста. Когато трябваше да

го кърми, тъй като трябва да е прегърбена, постоянно повтаряше, че я боли и трябваше аз да го кърмя.

Свидетелят, на въпроси на адв. Р.:

Свидетелят Т.: Има жалба от В. срещу мен в полицията. Тогава имаше една жалба срещу мен, че съм ѝ забил шамар, а тя каза, че съм я бил. Тази жалба беше подадена във Второ районно управление. В момента с В. имаме едно дело. Водихме едно дело за определяне на издръжката и режима. Тогава сключихме споразумение. Нямахме 9 месеца след това и ми заведе дело за увеличаване на издръжката, защото живота много се променил за 9 месеца и станало много скъпо. Осъдиха ме да изплащам тази издръжка и аз я плащам. Имам изпълнително дело и съм го изпълнявал регулярно. В момента върви едно дело между мен и В., което е за къщата ми. Става въпрос за една къща, която майка ми и баща ми ни купиха, когато живеех с В., за да живеем с нея. За наше спокойствие я записаха на наше име – мое и на В.. След това В. ми продаде нейния дял и къщата остана само моя. Когато спряхме да живеем в тази къща родителите ми казаха, че те са си заложили жилището, за да закупят този имот и си го искат, да им го върна. Аз им го върнах чрез дарение пред нотариус. Те искат да ми развалят сделката, защото съм имал да давам там 2000 – 3000 лева, които вече съм изплатил. Тези пари са хонорари на адвокати и разликата в издръжката, която докато се е точило делото, примерно тогава беше по време на пандемията и мина година и половина и има разлика.

На съпругата ми майка ѝ живее с други роднини в Кипър. За периода от 2019 г. до 2022 г. с И. сме пътували до Кипър, до Лондон и миналата година до Прага, Италия и България. Пътувахме със самолет. Не знам дали пътуванията влошават състоянието на съпругата ми, тя не носи куфарите. Може да ѝ повлияват по някакъв начин. И. като цяло перманентно се оплаква от болки, така че не мога да кажа по време на пътуването точно дали ми е казала, че я е заболял врата, защото сме в самолета, или много ме заболя, защото чакаме на летището или защото чакаме пред детския кабинет. След 2018 г. до операцията, може би да, посещавали сме ресторанти, но барове не сме посещавали. Не мога да кажа точно колко пъти сме излизали, в някой месец може да сме излезли 3 пъти, в друг месец може да не сме излезли изобщо и след два месеца може да не сме излизали. Не мога да кажа със сигурност. На 19.07.2019 г. празнувахме в ресторант рождения ден на И. и годеща ѝ в голяма компания. Не сме имали сватбено тържество. Тя имаше сватбена рокля, и бикини имаше и обувки имаше. И. не ходи на високи токчета, но с обувки ходи. На бар не сме ходили, защото не посещаваме такива места. Тя не е организирала годеща. Беше си поканила приятели за рождения ден да го отпразнува и аз отидох и се появих с пръстен и казах, че искам да ѝ предложа брак. Това не е организиран годещ. Здравословното ѝ състояние не би трябвало да ѝ пречи да си празнува рождения ден.

Адв. Б.: Нямам повече въпроси към свидетеля. Моля същия да остане в залата.

Адв. Р.: Нямам въпроси към свидетеля.

Адв. Т.: Нямам повече въпроси към свидетеля.

Съдът пристъпва към разпит на водения на ответника свидетел.

СЪДЪТ призовава в съдебната зала за разпит в качеството на свидетел: **Г.М.П., ЕГН*******.

В залата влиза свидетелят.

Преди разпит на свидетеля съдът пристъпва към снемане на самоличността му, като му напомня за отговорността, която носи по чл.290 от НК в случай на лъжесвидетелстване и правото да откаже свидетелстване по чл.166, ал.1, т.2 и ал.2 от ГПК.

Г.М.П. – 41 г., омъжена, неосъждана, български гражданин, без дела със страните по спора. Леля на ответницата В. – Л. К. Г.. Предупредена за наказателната отговорност в случай на лъжесвидетелстване. Обещава да говори истината.

Свидетелката П.: Леля съм на ответницата В. – Л. К. Г..

Желая да свидетелствам.

Свидетелят, на въпроси на адв. Р.:

Свидетелката П.: Не живея с В., но живеем сравнително близко, в съседни квартали. В края на месец януари 2018 г. бях в дома на В., понеже бившия ѝ съпруг Д. трябваше да вземе децата и обикновено прави доста панаири и има все някакви караници, отидох и гледах едното дете през това време в апартамента. Д. трябваше да вземе другото дете от детската градина, защото те са двама близнака. Той трябваше да се качи да вземе едното дете, но нещо се скараха на вратата с племенницата ми. Блъсна се асансьора и тя само ми се обади, че ще слезе до долу и аз останах с другото дете горе. Детето си остана вкъщи при мен, не беше предадено на бащата. Аз чух само някакви викове, но не разбрах точно какво стана. Чух, че вратата на асансьора се блъсна и В. ми каза, че ще слезе до долу. Аз не съм я последвала и не съм слизала долу. Просто, защото по едно време се забави, аз реших да погледна през прозореца. Тогава видях, че колата, както е спряна задната пасажерска врата беше отворена откъм входа.

По време на разпитът на свидетеля се чува коментар от присъстващите на скамейката в залата.

СЪДЪТ ИЗВЕЖДА присъстващите лица на скамейката в залата.

Адв. Б.: Извинявам се от името на свидетеля Д. Т. Очевидно беше емоционална реакция.

Свидетелят, на въпроси на адв. Р.:

Свидетелката П.: Погледнах през прозореца, защото нямаше как да оставя детето само. Виждах племенницата ми В. как е наведена напред на задната седалка, т.е. виждах задницата и краката ѝ извън колата. Колата беше паркирана успоредно на тротоара срещу входа. Задната врата беше отворена и В. беше влязла до половината в колата. Видях, че е наведена напред. След това видях как бившият ѝ мъж Д. я издърпа и започна да я блъска и да я удря. Аз реших да сляза, но докато взема дете и се обуя и сляза, тя вече се качи. Другото дете от колата пицеше и ревеше. Когато В. се качи ми обясни, че Д. е дошъл с приятелката си. Тя е стояла на предната седалка в автомобила, но аз не съм я видяла. Тя е била с нейното дете и нашия В., който е седял отзад, т.е. двете деца са били отзад. Приятелката на Д. – И. е попречила на В. да си вземе детето. В. ми каза, че са се скарали на площадката пред апартамента, защото Д. е трябвало да вземе В., но е закъснял. Дори госпожата от детската градина беше се обадила, че детето не е взето. Другото, което е, че децата са аутисти и имат проблеми, тогава в това време бяха по-малки и когато има чужди хора това ги напраща, както и шумовете. В. ми обясни, че И. е седяла на предната седалка в колата и я е бутала, за да не вземе детето и тя се е отбранявала. Аз не знам защо са решили да не ѝ дават детето. В. просто е искала да си вземе детето и да си тръгне. В. ми разказа, че въпросната И. се обръщала и ѝ пречила да си вземе детето, В. се отбранявала, но И. пак се мъчила да ѝ посяга. Не знам да са ставали някакви големи боища или нещо такова. Тогава Д. душеше В., дори след това тя ходи да си вади медицинско и пусна жалба във Второ районно. Имаше белези от двете страни по врата, имаше и синини по ръцете. След това В. се качи в апартамента с детето В., а те са си заминали с колата. След това на същия ден аз останах при децата, а тя отиде да си вади медицинско и да пуска медицинско във Второ районно.

Свидетелят, на въпроси на адв. Б.:

Свидетелката П.: Не помня в какъв ден от седмицата беше случката. Уговорката е била да Д. да вземе В. от детската градина и да се качи да вземе К.. Д. щеше да ги взима. Това е било след обяд, щом е трябвало да бъде взет от градина. Не си спомням точно колко часа беше, но мисля, че е било около 16:30 ч. – 17:00 часа. Детето, което беше въщи беше облечено с дрехи, но дали е имало приготвени такива за взимане не съм се задълбочавала. Племенницата ми живее на деветия етаж. Д. и В. се чува по телефона и той се качи. Той се обади, но имаше проблем с това, че беше закъснял и от градината се обади. Затова се скараха. Д. се качи горе. В. не излезе с детето, а то остана при мен. Предаване на детето не е

имало. Казах, че съм погледнала навън и съм видяла това, което разказах. Улицата се вижда от междуетажието. Аз слязох там. Казах, че погледнах през прозореца, но не съм уточнявала през кой прозорец. Видях, че Д. издърпа В. от колата и започна да я друса, да я блъска и да я души. Щом имаше синини, сигурно я е ударил.

Свидетелят, на въпроси на Адв. Р.:

Свидетелката П.: След месец януари 2018 г. В. заживя отново с Д. Т.. Не знам точната дата на събирането им. Мисля, че са се събрали февруари или март и поне 6 месеца живяха заедно.

Съдът пристъпва към разпит на редовно водения на ищеца свидетел.

СЪДЪТ призовава в съдебната зала за разпит в качеството на свидетел: **Т.П.З., ЕГН *******.

В залата влиза свидетелят.

Преди разпит на свидетеля съдът пристъпва към снемане на самоличността му, като му напомня за отговорността, която носи по чл.290 от НК в случай на лъжесвидетелстване и правото да откаже свидетелстване по чл.166, ал.1, т.2 и ал.2 от ГПК.

Т.П.З. – 48 г., омъжена, неосъждана, български гражданин, без родство и дела със страните по спора. Предупредена за наказателната отговорност в случай на лъжесвидетелстване. Обещава да говори истината.

Свидетелят, на въпроси на съда:

Свидетелката Зикопулу: И. ми е много близка приятелка. Здравословното ѝ състояние директно след инцидента, който се получи, помня датата, тъй като първата ми среща с нея беше на 27.01.2018 г. ден след инцидента. Тя дойде на рождения ми ден във видимо страшно лошо състояние и я посъветвах веднага да си тръгне, не можеше да седне, просто дойде да ми поднесе подаръка. Беше в абсолютно стресиращ вид. Цялото ѝ тяло беше като изкривено. Имаше силни болки. Обясни ми какво ѝ се е случило. Съответно със съпругът ми започнахме да търсим директно доктор И. в гр. Варна. Започнахме да търсим и лекар в гр. София. Казах на И., че може да има много сериозни последици от това, че в момента е станала и се движи. Тя имаше болки във врата и в главата и въобще в цялото тяло. Аз я изпратих да се прибере. И. ми разказа какво се е случило. Каза, че е била нападната в гръб със силно теглене на главата назад. Точно това ми каза, че когато е отишла на спешен лекар и е показала как ѝ е бил изкривен врата, и каза, че всички прешлени са били изметнати

в другата посока. Казах и че това, че са били жени, не означава, че не може да са засегнати малки съдове. И. каза, че го е направила приятелката на Д. – майката на децата му. Около три дни след това И. влезе в болница. Сподели ми, че там са й направили ЯМР и други изследвания. Тя ми се обади от болницата. След изписването я видях. Тя беше с яка и вкъщи не можеше да се движи. Казали й, че в момента не трябва операция, защото не бил счупен прешлена, но беше с яка много дълго време и не можеше да върви от болките. Едвам се движеше, лежеше повече, но и съветите бяха такива. Оттам – нататък й се промени цялостно състоянието. Преди това тя беше младо, жизнено, подвижно момиче, като състоянието й всяка година се влошаваше, докато се стигна до това, че напълня. Самата травма й се отрази много на всичко. Не се бяхме виждали известно време, тъй като аз пътувам повече. Една сутрин ми се обади и ми каза, че заминава на операция в Турция. Аз реагирах моментално и я попитах с кого. Оказа се, че пътува сама, защото майка й е в Кипър, а съпруга й трябва да гледа децата и т.н. Аз заряхах абсолютно всичко и й казах, че ще тръгна с нея, тъй като ми е известно за какво става дума, а и транспорт с кола. Реших, че е пълно безумие да пътуваш с кола. Аз тръгнах с нея. Заведоха ни до Бургас, където е фирмата, която осъществява този транспорт. Пътувахме с лека кола. На този ден, в който я видях, аз наистина съвсем се уплаших за живота й. Лицето й беше отекло, огромно и подуто. Очите й бяха отворени, изцъклени в жълто. Цялата й фигура изглеждаше красноречива. Едвам се движеше. Беше в супер лош вид. За мен това пътуване беше рисковано за живота й. Аз бях на всички прегледи, които се извършваха и слушах. Дари имаше такава възможност, която и тук я е имало да не мине добре операцията и тя да бъде обездвижена, защото тези поражения, които са по нервите, баяха засегнали ръцете и крака й. Там беше прегледана с два ЯМР на горния прешлен и също на долния, защото това нещо може да тръгне надолу по краката, а единият й крак не се движеше и едвам вървеше. Така или иначе се направи операцията. Аз обикновено държа здраво нагоре и имам опит, защото покрай мен има много болни хора и аз съм стояла по болници. Гледах да negliжирам колкото се може всичко. Аз бях през цялото време с нея в болницата. Престоят й беше 3 дни. Пристигнахме и на следващия ден й направиха операцията. Малко след операцията аз се обнадежих. Вярно, още в леглото й бяха поставили яка, но оттока в лицето спадна, което ме обнадежди, че имаме надежда. Поизправиха я. Пътуването в тези три дни също ми се струваше не много добро. След операцията И. не ми е споделяла, че изпитва облекчение. Аз знам, че след операцията всичко започва да те боли още по- силно. Има два часа, в които изпитваш някакво облекчение, но след това става страшно. След операцията придружих И. до България. След това я видях вкъщи. Тя е много смел човек. Аз съм възхитена от начина, по който се справя с нещата, защото сам да решава къде да отидеш да се оперираш не е лесно. Тук никой не й даде точна диагноза. Тя затова отиде в Турция, защото последния хирург, който я беше гледал каза, че има риск да не стане, т.е операцията да не е успешна. След тези неудобства, за които разказах И. просто е като половин инвалид. Празнува си рождения ден, но не може да върви. Движи се с кола. Не може да практикува работата си или каквото и да било. Не може да спортува. Не може да се разхожда с децата, не може да вдига бебето, което се роди и трудно го износи. След това трябваше да й помагат хора в

отглеждането му. Сега И. върви, но не по начина, по който трябва. Трябва й много дълго, тежко възстановяване, което пак е несигурно. Аз нито един път не чух, включително и след тази операция в Турция, дето толкова се радвах на хирурга и на всичко, което е станало, че ще се оправи, има съмнения за нейното оправяне. Към момента И. продължава да се чувства некомфортно. Споделя ми, че й се вие свят, че се уморява, че не може да се движи много, че не може да се върне към нормалния си начин на живот – да вървиш, да танцуваш, да се радваш на живота, да не те е страх, да не се движиш само с кола. Въобще цялата тази посттравматична и всякаква история и стреса да те нападат и да си вързан някъде. Като цяло животът й е различен, не е същия.

Свидетелят, на въпроси на адв. Б.:

Свидетелката Зикопулу: Преди операцията И. изобщо не можеше да върви, а след нея върви тромаво и някой трябва да я придържа. Не може да върви, както обикновено върви човек. Винаги трябва да има някой около нея. Не може да носи нищо. Притеснява се за равновесието си. След 2018 г. не е извършила никаква тежка физическа работа. Тя има студио за лазерна епилация. То е нейно и има хора, които работят там. Тя ходеше да ги вижда, но не знам дали го прави още.

Свидетелят, на въпроси на Адв. Р.:

Свидетелката Зикопулу: Аз не знам някога през живота си И. да се е занимавала с тежка физическа работа. Знам, че през последните 5 години е пътувала на почивка извън България, но къде и колко пъти не мога да кажа. Знам, че е ходила в Италия. Винаги пътува семейно. За Чехия не знам да е ходила. И. посещава ресторанти и заведения, включително и с мен. Ние сме семейни приятели. Бях на сватбата й. Не мога да преброя точно колко гости имаше на сватбата й, но 60 човека със сигурност. Беше голяма хубава сватба. Беше в един ресторант в „Аспарухово“, но не знам как се казва мястото. Не помня точно през коя година беше сватбата.

Ищцата Т.: Много се извинявам. Свидетелката се бърка със сватбата на брат ми, която беше в „Аспарухово“.

Свидетелят, на въпроси на Адв. Р.:

Свидетелката Зикопулу: И. беше щастлива, когато разбра, че е бременна. Тя искаше да има дете и го отглежда с желание и любов. Не мога да кажа точната дата, на която е рождения ден на И.. Като месец също не мога да кажа, защото не помня дати. Не помня дали през 2021 г. съм била на рождения й ден. Минали са две години. Миналата година не сме празнували рожден ден. По принцип си прави рождения ден вкъщи. Не мога да кажа за рождения й ден през 2019 г., аз за себе си не знам какво съм правила вчера. Сватбата беше в

тях. Беше първо в църквата „Свети Атанасий“, където почерпиха с вино, безалкохолни напитки, коктейл в двора на църквата. Другата сватба в кв. „Аспарухово“ беше на брат й сватбата. Аз просто действително съм много разсеян човек в датите и т.н. Дори на тази съответна сватба на брат й тя беше със синя рокля. Иначе си направиха сватбата вкъщи в тесен кръг приятели. Най-много 12 души да сме били, на една маса в хола. Сватбата на брат й беше преди „Ковид 19“, примерно през 2019 г. И също беше на сватбата.

Адв. Б.: Нямам повече въпроси към свидетеля.

Адв. Р.: Нямам въпроси към свидетеля.

Адв. Т.: Нямам въпроси към свидетеля.

Съдът пристъпва към разпит на редовно водения на ответника свидетел.

СЪДЪТ призовава в съдебната зала за разпит в качеството на свидетел: **Р.Ж.П., ЕГН *******.

В залата влиза свидетелят.

Преди разпит на свидетеля съдът пристъпва към снемане на самоличността му, като му напомня за отговорността, която носи по чл.290 от НК в случай на лъжесвидетелстване и правото да откаже свидетелстване по чл.166, ал.1, т.2 и ал.2 от ГПК.

Р.Ж.П. – 27 г., неомъжена, неосъждана, български гражданин, без дела със страните по спора. Сестра на ответницата В. – Л. К. Г.. Предупредена за наказателната отговорност в случай на лъжесвидетелстване. Обещава да говори истината.

Свидетелката П.: Сестра съм на ответницата В. – Л. К. Г..

Желая да свидетелствам.

Свидателят, на въпроси на адв. Р.:

Свидетелката П.: През 2018 г. сестра ми живееше с Д. Т.. Живееше с него от месец февруари 2018 г. до август 2018 г. Преди това те също имаха връзка. От тази връзка те имат две деца – К. и В. Ти, мои племенници. За тях, след раждането им, се грижеше основно моето семейство - майка ми, аз и баща ми. През януари 2018 г. аз бях извън града, поне аз не съм видяла ситуацията. Моето семейство ми звънна и ми каза, че е имало конфликт между Д., И. и сестра ми. Не бях особено запозната. Знам, че има някакви следи от случката по сестра ми и по препоръка на моя бивш партньор, трябваше тя да отиде да си изкара

медицинско. Сестра ми е била обект на посегателство от страна на Д.. Стигнало се е до там, защото сестра ми е искала да си вземе детето от задната седалка, при което се е пресегнала, станал е някакъв конфликт между сестра ми и И.. Тогава Д. се е намесил. Натикал е сестра ми в колата и е приложил физическа сила. Д. е трябвало да вземе децата.

Адв. Б.: Беше допуснат за друго този свидетел. Отделно от това – тя беше в залата през цялото време. Познавам и физиономията.

СЪДЪТ КОНСТАТИРА, че лицето Р.Ж.П. не е било в залата.

Адв. Р.: Това е некоректно. При такива твърдения, ще извадим записи от камерите.

Адв. Б.: Представете ги. Аз я видях, че седеше на първия ред. Когато Вие отстранихте останалите, излезе и тя.

Адв. Р.: Ако тези твърдения на колегата Б. ги допуснете в протокола, искам експертиза със сваляне на записите от камерите в коридора. Ако се впишат. Това е абсолютен начин да дискредитираме този свидетел. Това е супер некоректно.

Свидетелят, на въпроси на адв. Р.:

Свидетелката П.: Запозната съм с конфликта. Д. е трябвало да вземе детето от градина в точно определен час и не го е направил. Обадили са се от детската градина на сестра ми.

Адв. Б.: Правя официално възражение. Свидетелят беше допуснат за това да установява какво е работила и т. н.

Адв. Р.: Ще стигнем и до там.

Адв. Б.: Не. Няма да стигнете до там. Има конкретни обстоятелства.

Свидетелят, на въпроси на адв. Р.:

Свидетелката П.: Станало е конфликт за това, че той не е взел детето, че са се обадили от детската градина, не е единичен случай, в който бащата закъснява, не взема децата в точен час, станал е конфликт между тях. И двете деца са в аутистичния спектър. Те не допускат външни хора до тях. Познавам И. Т.. Жената се намира вляво от мен. Общувала съм с нея, отделно от сестра ми. Засичали сме се в квартала, в който живея. Тя беше бременна, говорила съм с нейното детенце, както и с нея. Аз не съм взимала страна в конфликта през цялото време. Сестра ми много ми се сърдеше за това нещо, аз винаги съм говорила с нея нормално. Когато тя беше бременна, я видях и я попитах как е. Попитах

малката дали се радва, че ще става така и т. н. За мен през цялото време конфликта между И. и В. е насаждан от мъжа. Имаше конфликт между тях в тази ситуация, която се случи през януари месец. Те се събраха после. Мина време, те се разделиха, събраха се Д. и И.. Отново имаше конфликти. По моя препоръка помолих сестра ми да пише на И. да се срещнат и да изговорят нещата, защото те са майки. Срещнахме се. И. дойде с нейна приятелка в дома на сестра ми. Нейната приятелка, не помня коя беше, дори не се изкоментира ситуацията. Това е проблема. Тя похвали сестра ми, че се грижи добре за децата, че вижда, че нищо не им липсва. Тогава тя каза, че ако има нужда от нещо, тя може да и помогне. За мен се разбраха и конфликта беше решен. На тази среща И. никога не се е споделяла, че има здравословни проблеми. Не се е оплаквала, че В. и е нанесла тежка травма и че не може да води нормален начин на живот. И. Т. през последните пет години изпълнява дейност като козметик, която работа изисква работа предимно с горни крайници. Има работа с машини. Още от преди сме си говорили, тя също е споменавала по групи в интернет, когато е публикувала и коментирала, че разбира от самата работа. Аз не съм я виждала как работи като козметик, с лазерна епилация. Аз лично не съм я виждала, но има хора, които не желаят да ги намесвам с делото, попитала съм ги, те са козметици и са мои близки хора. Тази година, доколкото съм запозната, тя е карала курс. Запозната съм, че ищцата е пътувала в чужбина. Това ми е известно от онлайн пространството, от „Фейсбук“ профила ѝ. Пътувала е в Прага, Италия, Кипър. На снимките е и тя. Тези снимки не излъчват човек, който има проблеми. Когато не се чувстваш добре и имаш горна пареза на крайниците и т. н., някак си не става да се движиш с колички през градовете. Аз не съм лекар.

Адв. Б.: Нямам повече въпроси към свидетеля.

Адв. Р.: Нямам въпроси към свидетеля.

Адв. Т.: Нямам повече въпроси към свидетеля.

Съдът освободи свидетелката от залата.

Адв. Т.: Представям писмени доказателства: медицинско удостоверение, издадено на В. К. Г. на 27.01, във връзка с нанесените и от нейния бивш приятел телесни травми на 26.01.2018 г.; годишните данъчни декларации на „К.Л.“ за периода 2018 – 2022 г., с които се снабдихме от база данни от съдебното удостоверение. От тях се установява, че през цялото време „К.Л.“ е извършвала икономическа дейности, реализирала е печалби и т. н. Нямаме екземпляр за колегата, но те са представени и от тях, но фрагменти от декларациите, а сега ги представяме в цялост.

Представяме електронни документи, обективирани на хартиен носител, това са снимки от профила на И. Т. и Д. Т., от където се виждат всички тези обстоятелства, за които разпитвахме свидетелите, а именно демонстрирания начин на живот от ищцата – посещение на заведения, ресторанти, екскурзии в чужбина, организиране на собствена сватба, кумуване

на чужди сватби, каквото се сетите. Начин на живот, нормален, активен, на една млада жена.

Адв. Б.: Моля да задължите ответника да ни представи копия от представените документи. Да се приеме медицинското удостоверение. По отношение на електронните документи – оспорвам датите и т.н. Това може да е от преди 3 години, може да е от преди 10 години, от първата ѝ сватба. Не можем да вземем отношение по тях. Аз съм против да се приемат снимки от „Фейсбук“. Тези снимки могат да бъдат качени от всяко трето лице, което има интерес от това. „Фейсбук“ е ненадеждно електронно издание, което не може да служи като доказателство по делото. Може умишлено да са слагани, може да има други дати. Датите да са сменени и т. н. и не е електронен документ по смисъла на закона, въпреки, че по съществото на делото няма кой знае какво значение.

Съдът предявява на ищцата И. Т. електронните документи.

Ищцата Т.: Това съм аз, но не мога да кажа, че това е истинската дата, на която са качени снимките.

СЪДЪТ по отношение на доказателствата:

- по отношение на медицинското удостоверение, издадено на В. К. Г. на 27.01.2018 г. – съдът намира, че не следва да го приеме като доказателство по делото, тъй като удостоверението няма отношение към предмета на спора. Лицето, което е нанесло уврежданията е Д. Т., който не е страна в производството;
- по отношение на ГДД и електронните документи – същите следва да се приобщят към доказателствата по делото;

Водим от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като доказателства по делото представените от адвокат Т. в днешно съдебно заседание писмени документи: Годишна данъчна декларация на „К.Л.“ за 2018 г.-5л.; Годишна данъчна декларация на „К.Л.“ за 2019 г.-6л.; Годишна данъчна декларация на „К.Л.“ за 2020 г.-7л.; Годишна данъчна декларация на „К.Л.“ за 2021 г.-7л.; и електронни документи -17 листа.

НЕ ПРИЕМА като доказателства по делото, представените от адвокат Т. в днешно съдебно заседание писмени документи: медицинското удостоверение, издадено на В. К. Г. на 27.01.2018 г.

Адв. Б.: Аз обаче искам да се приеме медицинското удостоверение, защото има значение датата, на която е издадено. Твърдят, че е отишла в същия ден, а медицинското удостоверение е от 27.01.2018 г.

Адв. Р.: Поискали сме удостоверение за снабдяване от МВР – Варна с информация за задграничните пътувания на ищцата за периода от 2018 г. до 2023 г., по които няма произнасяне в определението на съда. Моля да ни издадете удостоверение, както е поискано.

Адв. Б.: Не се противопоставям.

СЪДЪТ намира, че по делото не е налице спор, че ищцата е предприемала пътувания в чужбина, поради което издаването на исканото съдебно удостоверение не е необходимо.

Предвид горното, **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на адвокат Р. за издаване на съдебно удостоверение, по силата на което да се снабди от МВР – Варна с информация за задграничните пътувания на ищцата за периода от 2018 до 2023 г.

Адв. Б.. Аз поисках две съдебни удостоверения във връзка с документите, които оспорвах. Отделно от това ще искам да ми издадете съдебно удостоверение до Второ РУ, относно това подавали ли е В. – Л. К. Г. жалба през месец януари 2018 г., ако е подала – кога и в колко часа.

Моля да ми бъде издадено съдебно удостоверение, по силата на което да се снабдя от телефон 112 с информация относно това в колко часа е имало обаждане за въпросния инцидент на 26.01.2018 г.

Моля да ми бъде издадено съдебно удостоверение от детската градина на детето, за да удостоверя, че детето е взето навреме и такова твърдение за това, че е бил закъснел с взимането от детската градина е невярно. В тази връзка задавам въпрос по реда на чл. 176 от ГПК: Къде е било детето на В., коя детска градина е посещавало то към 26.01.2018 г., за да удостоверя, че детето е било взето навреме, защото целият инцидент става по-рано, около 16:30 часа, когато детската градина не затваря.

Адв. Р.: Неоснователни са исканията.

Адв. Т.: Неотносими по-скоро.

СЪДЪТ намира, че обстоятелствата, които процесуалния представител на ищцовата страна се стреми да установи посредством направените искания за издаване на пет броя съдебни удостоверения нямат никакво отношение към предмета на спора, поради което

О П Р Е Д Е Л И

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ направените доказателствени искания от адвокат Б..

Адв. Б.: Аз ги искам, за да оборя обясненията на въпросната леля, тъй като моите доверители твърдят, че никой човек не е имало там и че детето е било с тях. В тази връзка правя тези исканията за снабдяване с доказателства от телефон 112 и от детската градина.

За събиране на допуснатите в доказателства — писмени и изслушване на Съдебномедицинска експертиза, Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА И НАСРОЧВА производството по делото за 12.05.2023 г. от 09:00 часа, за която дата и час страните се считат за редовно уведомени.

ДА СЕ УВЕДОМИ вещото лице П. Х. Т..

Протоколът е изготвен в открито съдебно заседание, което приключи в 12:49 часа.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____

Секретар: _____